

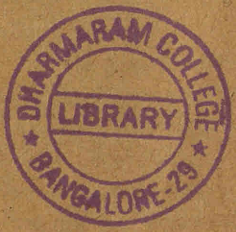

# ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ

Free Distribution
DVK Central Library
Bangalore - 560 029

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

ചാവറ കുര്യാക്കോസ്

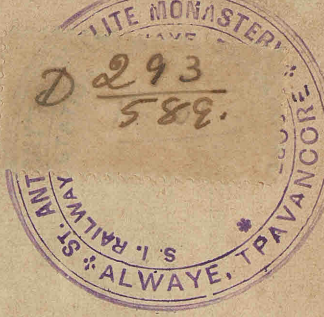
ഏലിയാച്ചൻ.

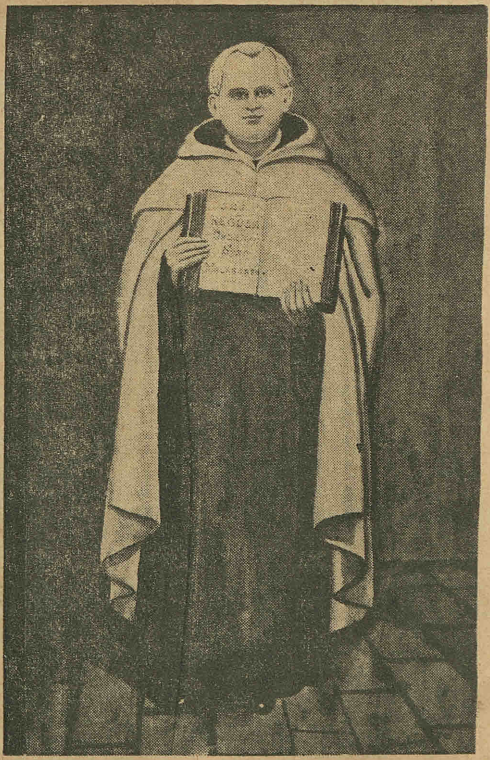



MANNANAM

PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS.

1939.


ITE MONASTERY
D 293
588.
ST. ANT
S. I. RAILWAY
ALWAYE, TRAVANCORE



ചാവറകുര്യാക്കോസ് ഏലിയാച്ചൻ.

ചവറ-കവ്വൈ.

ഈ. മ. യ.

# ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവു്

മിവ്യശ്രീ, ചാവറ കുര്യാക്കോസു്
ഏലിയാച്ചൻ.

PALACKAL JEEVADAS KENDRAM
LIBRARY

MANNANAM
PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS.
1939.

**Nihil obstat.**

Fr. Joseph Mathias, T. O. C. D.,
Fr. Valerian M. T. O. C. D.

*Censores deputati.*

*Mannanam,*
*17- 6 - '39.*

**Imprimi potest.**

FR. BARTHOLOMEW of Jesus, T. O. C. D.,
*Prior General.*

*Mannanam,*
*18 - 6 - '39.*

**Imprimatur.**

† JAMES KALACHERRY,
Ep. Changanacherry.

*Changanacherry,*
*21st June 1939.*

# പ്രസ്താവന.



വന്ദ്യനായ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാച്ചനാൽ വിരചിതമായ കൃതികളിൽ ഒന്നാണ് "ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ". ഇതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ തന്നെ ഇന്നും ഒരു നിക്ഷേപമെന്നോണം മാന്നാനം ആശ്രമംവക ഈടുവെപ്പിൽ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. ദൈവത്തിൽ കുര്യാക്കോസച്ചനുണ്ടായിരുന്ന ശിശുസഹജമായ വിശ്വാസത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഒരു പ്രതിഫലനിയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദ്യന്തം മുഴങ്ങുന്നതെന്ന് പുരുക്കിപ്പറയാം, ഈ ദൈവിക പുണ്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ഈ പുണ്യശ്ലോകൻ നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ഈശോയോടു സംഭാഷണം ചെയ്യുന്ന വിധം നിഷ്കപടനായ ഒരു ബാലൻ തന്റെ അമ്മയോടു ചെയ്യുന്നതുപോലെ അത്യന്ത ഹൃദയാവജ്ജകമായിരിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദമായ മനസ്സാപം എളിമ എന്നീ പുണ്യങ്ങളുടെ പ്രകരണങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ധ്യാനസമയത്തിൽ ഒരു ഗണ്യമായ ഭാഗം വിനിയോഗിക്കണമെന്നും ഈ പുസ്തകം വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ആധുനികഭാഷയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഇതിൽ പല ന്യൂനതകളും കണ്ടേക്കാമെന്നിരുന്നാലും, അതുകൊണ്ട് ഈ പുസ്തകത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ദിവ്യചൈതന്യത്തിന് ഒരു മ്ലാനതയും വരുന്നില്ലെന്ന് ഇതു ഒരാവർത്തി വായിക്കുന്ന ഏവനും അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. ഒരു സന്ന്യാസസഭയുടെ സ്ഥാപകനായ കുര്യാക്കോസച്ചന്റെ ഈ കൃതിയുടെ പ്രസാധനം, മതചിന്തയുള്ള

വക്ക് പൊതുവേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയസന്താനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും സന്തോഷകരവും ഉപകാരപ്രദവുമായി പരിണമിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ ക്രൂരതലായി അറിയുന്നതിനും തദ്വാരാ അദ്ദേഹത്തിൽ ഉജ്വലിച്ചിരുന്ന ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ഉഗ്രത അല്പമായിട്ടെങ്കിലും ഗ്രഹിച്ച് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം വർദ്ധമാനമായിത്തീരുന്നതിനും ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം പ്രയോജകീഭവിക്കുമാറാകട്ടെ.

എന്ന്, പ്രസാധകൻ

Fr. M. Valerian C. D.

ST. ANTONY'S CARMELITE MONASTERY
RAILWAY STATION, ALWAYE, TRAVANCORE
ST. ANTONY'S CARMELITE MONASTERY

# ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ.

ഉയരപ്പെട്ട പുണ്യത്തിനും വലിയ ശുദ്ധത്തിനും ഇനിക്ക യോഗ്യമില്ല. അതെന്തൊ മഹാപാപി. ഇതിനാൽ ആത്മം അശുദ്ധമായി, തെളിവില്ലാത്തതായി, വെടിപ്പു്, അടക്കം ഈ പുണ്യങ്ങളില്ലായ്കയാൽ ധ്യാന അരുചി തിട്ടുവാനും പുണ്യസാംഗോപാംഗത്തിന്ന് യോഗ്യനല്ല എന്ന നിരൂപണ, അമ്മയുടെ വചനംപോലെ നിഗളം എന്ന് തിരിയുകയും ചെയ്യും. അതെന്തൊ, എന്നാൽ ദൈവം ചെയ്യിച്ചതൊക്കയും എന്റെ വശമോ, ഇരുടം നീ വന്നത് എങ്ങിനെ, വീട്ടിൽനിന്നാരു വിളിച്ചു. പട്ടത്തിന് എങ്ങനെകേറി, കൊവേന്തയിൽ എങ്ങനെക്കൂടി, സഭ എങ്ങനെകിട്ടി, പ്രിയോരെന്നാരു വിളിച്ചു, ഇവിടെ എങ്ങനെവന്നു. ഇതൊന്നിന് നിന്നെ കൊള്ളാമോ? ഇല്ലയില്ല, നിശ്ചയം. അപ്പഴോ തിരുമനസ്സു നടക്കും. നടത്തും. ഇതിന് തിരുമനസ്സില്ലെന്ന് പറഞ്ഞോ? വിരുന്നിന്റെ കൃപായമില്ലാതെ മേശസ്സിരുന്ന ഭിക്ഷക്കാരനൊ എന്തൊ കാലുംകൈയ്യും കെട്ടി ഇരുട്ടിലിട്ട. ഇവന്ന് രാജവിരുന്നിനു കൂട്ടുവാൻ തക്ക കൃപായമുണ്ടോ? ആയത്ത് നിരൂപിച്ചോ. പെരുവഴിയിൽ നിന്നിരുന്നതല്ല പിന്നെയോ വിളിച്ചുവരുത്തിയവരോട്ട് കൃപായമില്ലല്ലോ എന്നവൻ ഒരു വചനം പറഞ്ഞെങ്കിൽ അപ്പോൾ കിട്ടിയേനെ, അതിനേയും കൊടുപ്പാൻ ഇല്ലാത്തയാളല്ല വിളിച്ചത്. ഇതിനാൽ എങ്ങനെയിരുന്നാലുംമതി എന്നവൻ നിരൂപിച്ചതിനാൽ തള്ളി. അയ്യിൻവണ്ണം ഇരുടം നിന്നെ വരുത്തിച്ച അളിനോട്ട നീയും ചോദിച്ചാൽ നിനക്കും ഈ വരംകിട്ടും നിശ്ചയം,

## ദൈവത്തിന്നു സ്തുതി. ശുദ്ധ ദേവമാതാവിന്നു കൊണ്ടാട്ടം.

ഏതുമേയും വലിയ അയോഗ്യനെങ്കിലും ശു. അമ്മ ത്രേസ്യായുടെ മകൻ ഞാനും ആകുവാൻ ദൈവം തിരുമനസ്സായി. കർമ്മലെ അമ്മചേർത്തു. അമ്മത്രേസ്യാ തന്റെ മക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്നെയും ചേർത്തുവല്ലോ. ഇതിനെക്കുറിച്ചു് അമ്മയോടു് മക്കൾ ചോദിച്ചാൽ പ്രിയമുള്ള തള്ള അവരുടെ കയ്യിൽ ഇല്ലാത്തതായാലും ചോദിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതു് എങ്കിൽ മക്കൾക്കു വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു് വരുമ്പോൾ മാംസതള്ളമാരെക്കായിൽ അധികമായിട്ടു് തന്റെ മക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഈ അമ്മത്രേസ്യാ താൻ എല്ലാവരെ അധികമായിട്ടു പഠിപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ ധ്യാനത്തിന്റെ ഗുരുനാഥ എന്നുള്ള നാമവും ധരിച്ചു്, ശേഷംപേരെ പഠിപ്പിപ്പാനായിട്ടു ഉൾക്കോട്ട എന്നു് പേരു വിളിച്ച ഏഴു കോട്ടയായിട്ടു വിഭാഗിച്ച ഈ ഏഴുസ്ഥാനപദവികളായിട്ടും അതിൽ കരേറുവാനുള്ള വഴികളും എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് തന്നെ ഇതു് തന്റെ മക്കളെ പഠിപ്പിപ്പാനായിരിക്കുന്നു, എന്നതിനാൽ ഞാൻ ഒരധിക അപേക്ഷ ഈ അമ്മയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു, ഈ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പേച്ചു് ഇനിക്കുറിവാൻ വഹിയായ്കയാൽ ഒന്നുകിൽ ഈ പേച്ചിനെ പഠിപ്പിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ വായിക്കാതെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ചൊല്ലിത്തന്നു് പഠിപ്പിക്കണം.

## ഏ-ാമത് ധ്യാനം.

ധ്യാനം എന്നതു് ദൈവത്തോടുള്ള സംസാരമാകുന്നുവെന്നും സ്നേഹത്താൽ ദൈവത്തോടു ചേർന്നു ത

ന്നോടൊന്നിച്ചിരുന്നു. സ്നേഹിതന്മാരോടുള്ള ഒന്നിച്ചിട്ടുള്ള സംഭാഷണം എന്നപോലെ ആത്മമണവാളനായ ഈശോമ്ശിഹായോടൊന്നിച്ചിരുന്ന് സംസാരിക്കുകയത്രേ ഇതിന്റെ പ്രവൃത്തിയെന്നും, ഇതിനാൽ നിന്റെ തണുപ്പിന്റെ കാലമെന്ന് നീ പേരുവിളിച്ചിരുന്ന തുടക്കകാലങ്ങളിൽ ലോകസംസാരത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കയാൽ ദൈവത്തോട് സംസാരിപ്പാനായിട്ട് ധ്യാനിക്കുന്നതു് ഒരധികമായ തുനിവാകുന്നു എന്നും നിരൂപിച്ച് ധ്യാനത്തിൽനിന്നും അകന്നിരുന്ന എന്നും നിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഞാൻ വായിച്ചുകണ്ടു. എന്നതിനാൽ എന്റെ അമ്മേ ഇതു് ശരിതന്നെ, അതെന്തെന്നു ധ്യാനം ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചിരുന്നുള്ള സംസാരമാകുന്നുവെന്ന് വരുമ്പോൾ ഒരു സ്നേഹിതനോടുള്ള സംസാരംപോലെ ആകുന്നു. എന്നാൽ സ്നേഹിതന്മാരു തമ്മിൽ ഒന്നിച്ചിരുന്നാൽ ചേർതിരിയുംവരെയും നാവു് അടങ്ങാതെ സംസാരിക്കും. ഇതു് കണ്ടുവരുന്ന കാര്യംതന്നെ. ഇതിനിടയിൽ അവക്കു സംസാരത്തിനു് വകയില്ലാഞ്ഞിട്ടു മിണ്ടാതെങ്ങിയിരുന്നുവെന്നും വരികയില്ല. അപ്പഴോ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ അയാളിനോടു സംസാരിപ്പാൻ വകയുണ്ടാകും, ഈ സംസാരം ഒരുത്തൻ പഠിപ്പിക്കയുംവേണ്ട. പേച്ചുറിയാത്തവരും തമ്മിൽ സ്നേഹമുണ്ടായാൽ തമ്മിൽ പറയുകയും തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പേച്ചുറിയുന്ന മറ്റവനോടു സംസാരിക്കുന്നതിനെക്കായിലും പേച്ചുറിയാത്ത സ്നേഹിതനോടു സംസാരിപ്പാനത്രെയിഷ്ടം. ഒന്നും ഉരിയാടാതെ ഇരിക്കുന്നു എങ്കിലും സ്നേഹിതന്റെ അരികെയിരിക്കുന്നതു് തന്നെ തൃപ്തിയാകയും ചെയ്യും. എന്നു് വരുമ്പോൾ എന്റെ അമ്മേ ഞാനും ഈശോമ്ശിഹായെ പട്ടാങ്ങയായിട്ടു സ്നേഹിക്കുന്നുയെങ്കിൽ ഇനിക്കു ധ്യാനത്താൽ തന്നോടു സംസാരിപ്പാൻ വകയുണ്ടാകും അല്ലെങ്കിൽ സംസാരിപ്പാൻ

പാടില്ലെങ്കിലും അരികെയിരിക്കുന്നതിനാൽ തൃപ്തിയാ
യിരിക്കുമല്ലോ. ആയതിനാൽ ഈ സ്നേഹം ഇനിക്കു മു
ണ്ടാകുമെങ്കിൽ നിനക്കു ചൊല്ലിത്തരുവാനുള്ള ബുദ്ധി
മുട്ടു കുറഞ്ഞിരിക്കും. അതെന്തെന്നു വേഗം ഞാൻ പഠി
ക്കും ഈ സംസാരം ആയിനാൽ ഈ സ്നേഹം ഇനിക്കു
തരുവിക്കണം. അപ്പോൾ ധ്യാനവും പഠിക്കും. അതെ
ങ്ങനെയെന്നാൽ സ്നേഹിതനോടു സംസാരിപ്പാൻ ഒരു
ത്തനെയും പഠിപ്പിക്കേണ്ട. പിന്നെയോ ആ സ്നേഹം
തന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. എന്നതിനാൽ
ഈ സ്നേഹത്താൽ സംസാരിപ്പാൻ പഠിക്കുകയും ചെയ്യും
അപ്പഴൊ അമ്മേ! നിന്റെ പക്കലില്ലാത്തതായാലും
മകനായ ഞാൻ ചോദിച്ചാൽ ഉള്ളതെന്തു നിന്നു ചോ
ദിച്ചുടെടുത്തെങ്കിലും തരുവാൻ ഞെരുങ്ങുന്ന നിന്റെ
ഉപവി, നിന്നിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ
ഗുണം ചോദിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നേ അഗതിയായ മകനു
തരാതെയിരിക്കുമോ. നിന്റെടുള്ള ഈ പ്രിയത്തെ
പ്രതി നിന്റെ മക്കൾക്കു സമ്മാനിപ്പാൻ സന്തോഷ
മായിരിക്കുന്ന നിന്റെ പ്രിയ മണവാളനോടു ഈ അംഗ
തിയായ മകന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം കേൾപ്പിച്ചാൽ
മണവാളനിൽനിന്നകന്നിരുന്ന കാലത്തിൽ ചോദിക്കു
ന്നതൊക്കയും തന്നിരുന്ന മണവാളൻ ഇപ്പോൾ വി
വാഹം കഴിഞ്ഞു മണവറയിൽ ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ
സമയം യാചിക്കുന്നതു കിട്ടുമോ എന്നിനിക്കു സംശ
യിപ്പാനുണ്ടോ? അന്യവക്കുവേണ്ടി പലതും അപേക്ഷി
ച്ചു സഹായിക്കുന്ന നി പാപിയെങ്കിലും മകന്റെ
സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചാൽ നീ കൃത്താക്കാ
തെയിരിക്കും എന്നിനിക്കു വിചാരിക്കാമോ? ആയ്യും
ഒരുനാളും വരിയാതെയല്ലോ ആയ്യിനാൽ അമ്മേ!
ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നെ നീ പഠിപ്പിക്കു.

## ൧–ാം പങ്കായിട്ട.

ധ്യാനിപ്പാൻ, ദൈവസ്നേഹത്താൽ ദൈവത്തോ ട ചേന്നിരിക്കേണ്ടതിന്നാവശ്യം ആയിരിക്കയിൽ, പാ പം ഉള്ള ഹൃദയത്തോട ദൈവം ചേരാത്തതാകയാൽ, പാപപ്പൊറുതി അപേക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ട ഈ ഒന്നാ മത്തെ ദിവസത്തിൽ ഈ എന്റെ രക്ഷിതാവായിരി ക്കുന്ന നിന്റെ പ്രിയ മണവാളൻ ഈശോമ്ശിഹാ യുടെ പക്കൽ ഞാൻ അണവാൻ ആവശ്യമായിരിക്ക യാൽ, എന്റെ അമ്മേ! നിക്കുടെയിനിക്ക് സഹായ വും തുണയുമായിരിപ്പാൻ ആയി മുൻകൂട്ടി നിന്റെ പ്രിയ മണവാളന്റെ മുറിയിൽ നീ കടന്ന് തന്റെ കരുണയുടെ തൃക്കണ്ണുകളെ എന്റെമേൽ തിരിപ്പിക്കേ ണമേ! ഇതിന്നായിട്ട പാപികളുടെ സങ്കേതവും അനു ഗ്രഹങ്ങളുടെ അമ്മയുമായിരിക്കുന്ന ദേവമാതാവിന്റെ യും നിന്റേയും നിന്റെ മക്കളായ ഞങ്ങൾ ഒക്കയുടേ യും മദ്ധ്യസ്ഥനായ മാർ യൗസേപ്പിതാവിന്റെയും തു ണയും സഹായവും നീ പ്രാർത്ഥിക്കേണമെ! ഞാൻ ഇതാ എന്റെ പാപത്തിന്മേൽ മനസ്താപപ്പെട്ടുകൊ ണ്ട് ആയിന്റെ മുഴുവനായ പൊറുതിയും സമാധാന വും കിട്ടുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോട്ടുകൂടെ എന്റെ അ പ്പന്റെ തിരുമുമ്പിൽ വരുന്നു. ധ്യാനമുറിയിൽ ഇതാ എന്റെ മനസ്സുണ അപ്പൻ ഈശോമിശിഹാ അനുഗ്ര ഹത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കു ന്നു. തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിൽ മനസ്സുണത്തിന്റെ അമ്മയും എടത്തു ഭാഗത്തിൽ നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനാ യ യൗസേപ്പുപിതാവും എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നു. നമ്മു ടെ അമ്മ ത്രേസ്യാ തന്റെ മക്കൾക്കുവേണ്ടിയും പ്ര ത്യേകം പാപിയായ എനിക്കുവേണ്ടിയും അനുഗ്രഹം അപേക്ഷിപ്പാനുമായിട്ട ഇവരുടെ അരികിൽ മുട്ടുകു

ത്തി നില്ക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ പാപപ്പെരിപ്പത്തി നുതക്കു തേറ്റം ഇനിക്കില്ലായ്കയാലും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുവാൻ വശമില്ലാകയാലും എല്ലാപ്പോഴും എന്നെ തുണച്ചുവരുന്ന മറിയമദ്ദലയിത്തമ്മ, ഏജിപ്തുമറിയം, മർഗരീത്തകൊർത്തോൻ എന്ന ഈ അമ്മമാരുടെ തേറ്റവും പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും എനിക്കുള്ളതായി ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുംകൊണ്ട് ഇതാ എന്റെ അപ്പന്റെ പക്കലോട്ട ഞാൻ പുറപ്പെടുന്നു. ആ എത്ര നാളായി ഞാൻ എന്റെ അപ്പന്റെ തിരുമുഖം കണ്ടിട്ട്. ആ എളിയ മകനെപ്പോലെ എന്റെ അപ്പൻ എനിക്കു തന്നിരുന്ന സമ്പത്തുകളൊക്കെയും ധൂളിച്ചുകളഞ്ഞ് അധമ്മക്കാരനു വേലചെയ്ത് അവന്റെ പോക്കുകളെ മെയിച്ചു നടക്കുന്നു. ഇതിന്റെ തീൻക്രുടെയും തൃപ്തിയായി കിട്ടാതെ പഞ്ഞത്താൽ മെലിഞ്ഞു. എന്റെ അപ്പൻ തന്നിരുന്ന ആ നല്ല വസ്ത്രങ്ങളൊക്കെയും കളഞ്ഞ് നാണം മറപ്പാൻക്രുടെയും പാടില്ലായ്കയാൽ കില്പത്തുണിയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, എങ്കിലും ഈ വേഷത്തോട്ടുക്രുടെ തന്നെ ഞാൻ ചെല്ലുട്ടെ. അതെന്തൊ ഇനി താമസിച്ചാൽ ചത്തുപോകുമല്ലോ. ഇതിനാൽ എന്റെ കാട്ടുവടിയും തൊപ്പിപാളയും ഞാൻ എടുത്തുകൊണ്ടിതാ നടക്കുന്നു. ഒ! എന്റെ അമ്മേ! എത്രയോ വേലക്കാര നിന്റെ അപ്പന്റെ തിരുമുൻപിൽ സംപൂർണ്ണപൂത്തിയാൽ തെളിഞ്ഞു നടക്കുന്നു, എന്നവരെ ഓർക്കുമ്പോൾ നീ എന്തൊ ക്ലേശിക്കുന്നു. ഈ അപ്പൻ എത്രയും അനുഗ്രഹമുള്ളവനാകയാൽ ഈ നിന്റെ നന്ദികേടുകളൊക്കെയും മറന്നുകളയും, മുൻപിലത്തെ നിന്റെ പുത്രസ്ഥാനത്തിൽ വെയ്ക്കുയും ചെയ്യും. ആ! നിനോക്കുക. നിന്റെ അപ്പന്റെ അരമനയും മാറുമാളികകളും പൊക്കുമുള്ള മതിലുകളും കാണുന്നില്ലയോ? ഈ പുറത്തുള്ള അലങ്കാരങ്ങളും മഹിമകളും ഈവണ്ണ

മായിരിക്കുമ്പോൾ അകത്തുള്ള മഹിമസന്തോഷങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും അ! നേരു തന്നെ എന്റെ ആത്മമേ! ഇത്ര വലിയ മതിൽക്കുപുറത്തു് കിടന്നു ഞാൻ നിലവിളിച്ചാൽ ആരു കേൾക്കും. ഈ വലിയ പൂട്ടും വാതിലും ആരു തുറന്നു് തരും ഇങ്ങനെ വാച്ചവരും തുറന്നു് തന്നാൽ ഈ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനായ നീ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു് ആരവിടെ അറിവിക്കും ഇങ്ങനെ അറിവിച്ചാലും കോപിച്ചു കൊള്ളുന്നതല്ലാതെ എന്നെ നോക്കുമോ? അങ്ങേ അരികിലോട്ട അനുവാദംക്കുടാതെ നിനക്കടുക്കാമോ? നിന്റെ ഈ ഭാഷയും കോലവും കാൺകയും നിന്റെ ദുർമ്മണം വീശുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ശ്രുശ്രൂഷികൾക്കുടെയും അറച്ചുപേക്ഷിപ്പാൻ യോഗ്യമായിരിക്കയിൽ ഈ മഹാ വലിപ്പത്തിൻ തിരുമുൻപിൽ എങ്ങനെ നീ അടുത്ത പൊറുതി അപേക്ഷിക്കും. അ! ഇതൊക്കയും നേരുതന്നെ എന്നാലും എന്റെ അപ്പൻ എത്രയും അനുഗ്രഹമുള്ളവനും വട്ടാങ്ങയായ ഉപവിയും, താൻ സ്നേഹം എന്നത്രെ തന്റെ നാമവും ആകുന്നു. ഇതിനാലെ നാം ഭയപ്പെടുകയും വേണ്ട. ഇതാ നീ സൂക്ഷിച്ചു എഴുന്നേൽക്കുക, തെ! ഒരു ഇളക്കം കാണുന്നില്ലയോ! ഒ, ഹൊ! ഇതാ വാതിലുകളെ ധാരാളമായി തുറക്കുന്നു. അയ്യോ ഇതാ എന്റെ അപ്പൻ തന്നെ എഴുന്നെള്ളി വരുന്നു. അയ്യോ! ഞാൻ ഈ വേഷത്തോടെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു. ഇപ്പോൾ എന്റെ അപ്പൻ വന്നു് എന്നെ പിടിച്ചു് തഴുകും അയ്യോ! ഇത്ര വേണ്ട എന്നെ തൊടുവാൻ യോഗ്യമുള്ളവൻ ഞാൻ അല്ലല്ലോ ഇതിനാലെ ഞാൻ തന്റെ തൃപ്പാദത്തുങ്കൽ സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യട്ടെ.

അയ്യോ! എന്റെ അപ്പാ ആകാശത്തിലും നിന്റെ തിരുമുമ്പിലും ഞാൻ പിഴച്ചു. ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്ന ഈ മഹിമപേരിനു അടിയൻ യോഗ്യനു

ല്ല. നിന്റെ വേലക്കാരിൽ ഒരുത്തനായിട്ട കൈക്കൊണ്ടാൽ ഇനിക്ക എത്രയോ ഭാഗ്യം, എത്രയോ മഹിമ. എന്നാലും എന്റെ അപ്പാ ഈ പേരുകൊണ്ടല്ലാതെ നിന്നെയിനിക്ക വിളിപ്പാൻ എന്റെ ഹൃദയം സമ്മതിക്കുന്നില്ല. നിയും ഈവണ്ണം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നവല്ലോ. ആയ്തിനാൽ മനോഹ്രണമുള്ള എന്റെ അപ്പാ എന്റെ ദുഷ്ടതയാലും നന്ദിഹീനതയാലും നിന്നോട്ട ഞാൻ ചെയ്ത കുറഞ്ഞങ്ങളൊക്കയും എന്നോട്ട നീ പൊറുക്കേണമെ!

## തേറ്റപ്രകരണം.

ആ പ്രിയമുള്ള അപ്പാ! നീ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈ കസേരയുടെ പുറകിൽ അടിയൻ മുട്ടുകുത്തിയിരിക്കയാൽ ഇനിക്കവേണ്ടി ആണികളാൽ കിഴിയപ്പെട്ട വരളാതെ വച്ചിരിക്കുന്ന ഈ തൃപ്പാദങ്ങളെ ഞാൻ പിടിച്ചിരിക്കയാൽ എന്റെ അമ്മ മഗദലേത്തായോട്ട നീ കല്പിച്ചപോലെയും അമ്മ എ. മറിയത്തിന്റ പള്ളിവാതിൽ തുറന്നപോലെയും, മറിയക്കാർത്തോനായോട്ട് കുരിശിൽ നിന്റെ തൃപ്പത്തിൻ വാതുറന്ന് അരുളിയിൻവണ്ണവും ഇന്നടിയനോട്ട് അരുളിചെയ്യാതെ ഈ തൃപ്പാദപുവട്ടിൽനിന്നടിയൻ വാങ്ങുകയില്ല. പിതാവു യാക്കോബ്, മാലാഖയോട്ട് ചൊല്ലിയിൻവണ്ണം ഞാനും ഈ പാദം വിട്ടകയില്ല. ആ എന്റെ അമ്മമാരെ നിങ്ങൾ ഇനിക്കവേണ്ടി അപേക്ഷിപ്പിൻ. ആ എന്റെ അമ്മ. ശ്ര. ഈശോയുടെ ത്രേസ്യായെ! നിന്റെ പ്രത്യാനമുറിയിൽ നീ ദർശിച്ച തൃപത്തിൻമുൻപിൽ നീ പ്രാർത്ഥിച്ചതിനെ ഓർത്ത ഇനിക്കായിക്കൊണ്ട്, നീയും അപേക്ഷിച്ച് ആ മനോഹ്രണം തരുവിക്കേണമെ! എറ്റയും ശുദ്ധമുള്ള വ്യാകുല

മാതാവെ! നിന്റെ ഏറിക്കപ്പെട്ട വ്യാകുലത്തിന്നു കാരണമായ എന്റെ പാപങ്ങൾക്കു പൊറുതിയെ ഇനിക്കുവേണ്ടി നീ അപേക്ഷിച്ചു തരുവിക്കണമെ! അയ്യോ! എത്ര ഊഴം നീ എന്നോട്ട ക്ഷമിച്ചു. എന്റെ അമ്മയുടെ കയ്യിൽനിന്നു് പൈതൽപ്രായത്തിൽതന്നെ നീ എന്നെ കൈക്കൊണ്ടല്ലൊ. തെറ്റുകളെ കണ്ടാറെ വിണ്ടും ലോകത്തിൽനിന്നു് എന്നെ വലിച്ചല്ലോ. ആയിനാലയും ഞാൻ ദുഷ്ടതയിൽ നിന്നു് വാങ്ങുന്നില്ലന്നു് കണ്ടാറെ ആകമാനം നിന്റെ ഉത്തരീയക്കുട്ടത്തിന്ന നീ മേർത്തുവല്ലോ എന്റെ അമ്മ എനിക്കായിട്ടു് എന്നപോലെ നിന്റെ സഭയും സ്ഥാപിപ്പിച്ചു അതിൽ എന്നെ നീ കൈക്കൊണ്ടല്ലൊ. ഇനിയും ഞാൻ മുഴവനായിട്ട നിന്റെ മക്കൾക്കുട്ടത്ത ജിവിതം തുടങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ എത്രയോ നിഷ്ഗ്രുക്കാരനായി പോകും. ആയിനാൽ മനോഹ്രണമുള്ള അമ്മേ! ഇനി നാളെയെന്നു് ഞാൻ പറയാതെ ഇപ്പോൾ തന്നെ മുഴവനും നിനക്കുള്ളവനാകുവാൻ എന്റെ ശക്തിയൊക്കയോട്ടക്കുടെ ഉറച്ചു, ഈ നിന്റെ പുത്രന്റെ തുപ്പാദം വിടിച്ചിരിക്കയാൽ ഇനിക്കായിക്കൊണ്ട നിന്റെ ദയയുള്ള അപേക്ഷയെ അണച്ചു് എന്റെ പാപങ്ങൾ ഒക്കയിൽനിന്നുള്ള മുഴവനായ പൊറുതിയും വെറുപ്പും ഇനിക്കു തരുവിച്ചു മേലാൽ പുണ്യസംഗോപാംഗത്തിൽ നിലനിൽപ്പും തരുവിക്കേണമെ.

ആ എന്റെ അനുഗ്രഹമുള്ള അപ്പാ! ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ പൊക്കി നിന്റെ തിരുമുഖത്തിൽ സൂക്ഷിപ്പാൻ വശമാകുന്നില്ലല്ലോ. കർത്താവെ! നിന്റെ തിരുത്തലയെ ഞാൻ നോക്കുന്ന എങ്കിൽ ഇതിൽ വച്ചു തറച്ചിരിക്കുന്ന മുള്ളുകൾ എങ്ങനെയോ നിന്റെ തലയെ തുളച്ചു കടക്കുന്നു. ഇതൊക്കയും എന്റെ നിഗളം മുതലായ നിരൂപണകളാൽ എത്രയോ ഊഴം

നിങ്ങൾ തിരുശിരസ്സിനെ ഞാൻ നൊന്പരപ്പെട്ടത്തി അയ്യോ! ഈ മുൾക്കെട്ടിനെ എന്റെ തലയിൽ നീ ചെയ്യേണമെ. ഇനി മരണപര്യന്തം ഏഴുഴം ഇതിനെ ഞാൻ ഓർത്തു ദുഃഖിപ്പാനും ഓർമ്മയാലെതന്നെ നിനക്കിഷ്ടമില്ലാത്തയാതൊരു വിചാരവും എന്റെ തലയിൽ കേറാതിരിക്കട്ടെ.

അയ്യോ! എന്റെ അപ്പാ നിന്റെ തിരുമുഖം എത്രയും അഴകുള്ളതു്. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സകല മുഖങ്ങളിൽ അഴകുള്ളതും മനുഷ്യമക്കളിൽ അഴകുള്ളവനെ എന്നു് നിന്റെ പിതാവു് ദാവീദ് പാടുന്നതിനേയും ഞങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. ദുഃഖമുള്ളവരെ, ഈ തിരുമുഖം കണ്ടാൽ സന്തോഷമായി പകരപ്പെട്ടുമെന്നും ആയ്തു പലർക്കും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. ആകിലും എന്റെ മറ്റുള്ള നല്ല അപ്പാ! ഈ മുഖം ഇനിക്കിപ്പോൾ എത്രയും ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നുവല്ലൊ. എങ്കിലും കർത്താവെ! നീയിപ്പോൾ ഇതിനെ പകർത്തിയിട്ടില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഈ മുഖം അരിശമുഖമായിട്ട പകരുന്ന നേരത്തിൽ ഞാൻ ഭയന്നു് നോക്കാതിരുന്നാലും നിന്റെ നരകചമ്മട്ടികളായ ദുഷ്ടർ എന്നെക്കൊണ്ടു് പരിഹസിച്ചു നോക്കി നിൽക്കുമല്ലോ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഈ തിരുമുഖത്തു നോക്കുവാൻ ഞാൻ കുറെ ലജ്ജിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നുവെങ്കിലും നീയിനിക്കു കരുണമുഖമായി കാണിക്കുമെന്നു് ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നതിനാൽ അപ്പാ എന്റെ കണ്ണു പൊകട്ടെ. ഞാൻ എന്റെ നന്ദിയില്ലാത്ത കണ്ണിനെ, എന്നെ പാത്തു വിളിക്കുന്ന മനുഷ്യനുള്ള മുഖത്തോടയത്തട്ടെ. എന്റെ പോളകളെ നിങ്ങൾ നീങ്ങുവിൻ എന്റെ മിഴികളിൽ തുടിച്ചു നിൽക്കുന്ന വെള്ളങ്ങളെ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയ മണ്ണിലോട്ടു വീഴുവിൻ.

ആ! അയ്യോ! എന്റെ അപ്പന്റെ മുഖത്തെ ഇങ്ങനെ വിരൂപമാക്കിയത് ഞാൻ തന്നെയല്ലയോ. ഒ! ദുഷ്ടശരീരമെ, നിന്റെ സൃഷ്ടിതാവിന്റെ തിരുമുഖത്തെ ഇങ്ങനെയാക്കുവാൻ തക്ക ധൈര്യം നിനക്കുണ്ടായു അതിശയിപ്പാൻ തക്കതുതന്നെ. നിനക്കയ്യോ സൗന്ദര്യമായിട്ട മറ്റു ചില മുഖങ്ങളിന്മേൽ തോന്നിയിരുന്നതിനാൽ ഇതാ ഈ തിരുമുഖം സൂക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം തന്റെ തലമുടികളാലും പിണഞ്ഞു പററിയിരിക്കുന്ന ചോരയാലും നി കാണിക്കുന്ന മറ്റു മുംബനങ്ങളാൽ ദുഷ്ടസേവകരുടെ നാവു വഴിയായിട്ട നി കാ– കാ– തു– തു എന്ന അശുദ്ധ ഉമിനീരുകളാലും അയ്യോ പഴന്തുണികളാൽക്കുടെയും മൂടിയിരുന്ന എന്ന ഈ തിരുമുഖത്തിന്റെ രൂപം മുഴുവനും കാണ്മാനാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ തിരുതലമുടിയെ പതുക്കെ ഇളക്കി നിക്കി ആ പിണഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചോരകണ്ടങ്ങളേയും വടിച്ചു നീക്കുക. ആ! കത്താവെ! നിന്റെ കവളിന്മേൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ വിരലുകളുടെ ഭാഷയും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള പച്ചപ്പുള്ള കരുവാളിപ്പും എന്തായിരിക്കുന്നു. അയ്യോ! ഇതു മറേറതുമല്ല പിന്നെയോ ചിലരു പായംവണ്ണം കാലും കൈയും ഇളക്കുവാൻ വശമില്ലാതെ നാറ–ൽ ചിലപ്പാനം സംവത്സരം ശ്ലേമോന്റെ മോണ്ടളത്തിൽ തളർന്നു കിടന്നു എന്നവനെ കണ്ടു താൻ അനുഗ്രഹിച്ചു് നിന്റെ കട്ടിലുമെടുത്തുകൊണ്ടുപോകാ എന്നും കല്പിച്ചു സ്വസ്ഥമാക്കി എഴുന്നേല്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ നി സ്വസ്തുതയായി, ഇനി വിണ്ടും നി പിഴക്കണ്ടാ എന്നും കല്പിച്ചയച്ചു എന്നവൻ വീണ്ടും പോയി മേല്പട്ടക്കാരന്റെ സേവകനായി നില്ക്കയിൽ കത്താവിനെ കെട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നു നിറുത്തി ചോദിച്ചപ്പോൾ താൻ ഉത്തരിച്ച വചനം മേല്പട്ടസുഖത്തിനു് അപമാനമാ

യി എന്നിവനു തോന്നിയതിനാൽ ഇങ്ങനെയോ മേല്പ
ട്ടക്കാരനോടുത്തിരിക്കുന്നതു എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അ
വൻ അടിച്ച മുറിവിന്റെ പാടത്തെ. ഓ എന്റെ സ്നേ
ഹിതയായ ശരീരമെ ഇതു വലിയ അക്രമമായി നിന
ക്കും തോന്നുന്നല്ലോ എന്നാൽ അവനല്ല ഈ അടി
അടിച്ചതു, അതിനു കർത്താവിനിതു സംകടവും തോ
ന്നുകയില്ല. പിന്നയോ നിന്റെ അടിയുടെ അതെ
ഈ കുഴിഞ്ഞുകാണുന്ന കാഴ്ച അതെങ്ങനെയെന്നാൽ
തളർന്ന കൈ സ്വസ്ഥാനമാക്കിയതിൽ അതു രണ്ടുകൊ
ണ്ടും അവൻ അടിച്ചില്ല പിന്നയോ ഒന്നുകൊണ്ടു ഒര
ടി അവൻ അടിച്ചു. എന്നാൽ നിനക്കു നേമ്മയുള്ള
രണ്ടു കൈകളും തന്നു് ആയു തളരാതെ കാത്തതെ
ന്തു ഈ വണ്ണമുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ മുതലായി എഴുതു
വാനും മറു വേല ചെയ്യാനും നിനക്കുണ്ടാക്കിത്തന്ന
തിൽ നീയും താനും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വണ്ണമില്ലാത്ത
കുറവുകൾ ഈ നിന്റെ രണ്ടു കൈകൾകൊണ്ടും ചെ
യ്തതിനാൽ ഇവര ഒരു കയ്യലും മറും ഗദസേമാ
നിൽ വച്ചതന്നെ പിടിച്ച നേരംമുതൽ പലരുടെ
കൈകളാലും പല ഊഴവും തന്നെ അടിപ്പാനായിട്ട
അവരുടെ കൈകൾക്കു ശക്തി കൊടുത്തു പലപ്പൊ
ഴും ഈ കന്നങ്ങളിൽ അടിപ്പിച്ചതു നിന്റെ കൈ ത
ന്നെ. ആയിൻവണ്ണം തന്റെ തിരുക്കണ്ണുകളെ നിന
ക്കുക. ഇതാ തലയിൽ നിന്നിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന മുള്ളു
കളുടെ മുനകളാലും പല ഊഴവും തലയിൽ അടിച്ച
തിൽ അതെ. കണ്ണുകളും ചോരനിറമായി കാണുന്നി
ല്ലയോ, അയ്യോ! ഇതു് എന്തു്? നിനക്കു കണ്ണു തന്ന
തുതന്നെയിതിനവകാശം. നിന്നെക്കരുടനാക്കിയിരു
ന്നെങ്കിൽ തന്റെ കണ്ണുകൾക്കു സംകടം വരാഞ്ഞെ
നേ എന്നാൽ നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സൂക്ഷമു
ള്ള രണ്ടു കണ്ണുകൾ നിനക്കു തന്നു. ഈ കണ്ണുകൾ

കൊണ്ടു മേല്പോട്ടു നോക്കി തൻറെ സൃഷ്ടികളുടെ മ
ഹിമയെ കണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെ അറിഞ്ഞ ബഹുമാനി
പ്പാനുള്ളതിനുപകരം നിൻറെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു വ്യ
ത്യാസമായതും എണ്ണമില്ലാത്ത വിലക്കപ്പെട്ട കാഴ്ചകൾക്കു
ഈ നിൻറെ കണ്ണുകളെ തുറന്നതിനാൽ അതെ ഈ
വണ്ണം തൻറെ കണ്ണുകൾ ചോരനിറമായി പകർന്നിരി
ക്കുന്നത. ആ എൻറെ മനുഷ്യനുള്ള അപ്പാ, ഈ നി
ൻറെ മാണിക്യമുള്ള തിരുക്കണ്ണുകളുടേയും ഈ തിരു
മുഖത്തിൻറേയും ഈ ഭാഷകളെ മാറി അനുഗ്രഹമു
ള്ള ഈ നിൻറെ തിരുമുഖത്തിൻറെ സൗന്ദര്യത്തെ എ
ന്നിനിക്കു കാണ്മാനിടയാകും ആ എൻറെ മകനെ
നിൻറെ ഭാഷ മാറുമ്പോൾ ഈ മുഖഭാഷയും നിൻറെ
കണ്ണിൽ മാറപ്പെടുകയും ചെയ്യാം എന്നു എന്നോടു
നീ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതിനാൽ കർത്താവെ ഇന്നുമുതൽ
എൻറെ ഇഷ്ടമൊക്കെയും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നെ
നിനക്കു മുഴുവനും ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നു. നിൻറെ തി
രുമനസല്ലാതെ മറെറാന്നും ഞാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.
അയ്യോ ഇനി എൻറെ കണ്ണുകളെ താഴ്ത്തി എൻറെ
അപ്പൻറെ തിരുദേഹത്തെ ഒന്നു സൂക്ഷിക്കട്ടെ. ആ
എൻറെ രക്ഷിതാവെ! നിൻറെ മാതാവിനോടു നി
അരുളിചെയ്ത വാക്യം ഇതുതന്നെയോ? അതായ്തു നി
ൻറെ മകനെന്നുള്ള ഭാഷയെയാക്കുകയും പകർന്നപോകുമെ
ന്നതയ്യോ നേരുതന്നെ, ആ കർത്താവെ, ഇത എൻറെ
ധൈര്യമില്ലാത്ത ഹൃദയത്തിനു കാണ്മാനും സൂക്ഷി
പ്പാനും പാടില്ലാത്ത കാഴ്ചതന്നെ. ഒ! നിൻറെ തിരുമു
ഖവും പുറവും ഞാൻ ദർശിപ്പാൻ നീ തന്നെ ഇനിക്കു
ധൈര്യം തന്നില്ലങ്കിൽ ഇതിനെ നിന്നു സൂക്ഷിപ്പാൻ
വശമാകയില്ല. ഇതല്ലാതെയും ഈ മാംസങ്ങൾ ഒക്കെ
ചിതറി തുങ്ങി വെളുത്ത അസ്ഥികളും ഞരമ്പുകളും
കാണ്മാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള വലതരമായ വടികളാലും

മുൾപരമ്പുകളാലും ആളുകൾ മാറിയുള്ള അടികളാലും ഈ നിന്റെ ദേഹത്തിലുള്ള മാംസങ്ങളെ പറിച്ചു നീക്കിയതിനുള്ള കാരണക്കാരൻ ഞാൻ തന്നെ എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടെ ഈ ദേഹത്തെ എങ്ങനെ ഞാൻ ദർശിക്കുന്നു. ആ പ്രിയമുള്ള കർത്താവെ! ഈ പുഴുവിനെപ്രതി നീ സഹിച്ചതെങ്ങിനെ. നീ ഇതിനെ ഇനിക്കുവേണ്ടി സഹിച്ചു എന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നും കൊണ്ടു പിന്നെയും നിന്നെ ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചതെങ്ങിനെ. ഇതിനെ നീ സഹിച്ചിരിക്കയിൽ എന്നെ നീ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതെങ്ങിനെ. ഇതിനെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇനി എങ്കിലും നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ. ഇത്ര നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ചപ്പോൾ നിന്നെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്റമേൽ സ്നേഹം തോന്നുന്നതെങ്ങിനെ. അ കർത്താവെ നിന്നെ ഞാൻ ഉപദ്രവിച്ചതിൻവണ്ണമെങ്കിലും നിന്നെ സ്നേഹിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടാം തരണമെ. കർത്താവെ! പാപപ്പൊരുതിക്കു പരി. വേദത്തിൽ കല്പിച്ച ബലിപൂജയുടെ ആട്ടിൻചോര മുഴുവനും പാളയത്തിന്റെ അകത്തു ചിന്തി മാംസം ശരിക്കു പുറത്തു പുറപ്പെട്ടത്തി ദഹിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള പ്രമാണംപോലെ ഗാഗുൽത്തായിൽ നിന്നെ പൂജിക്കും മുൻപിൽ നിന്റെ നഗരിയായ എന്റെ ഉള്ളിൽ ഈ നിന്റെ ചോരയൊക്കയും ചിന്തുവാൻ തിരുമനസ്സായല്ലോ. ലോകത്തിൽ പറയുംവണ്ണം രക്തപ്രായനെന്നു പറയുന്ന പുലി, മാംസത്തെക്കാൾ ചോരകുടിപ്പാൻ ഇശ്ശിക്കയാൽ പിടിച്ചതിന്റെശേഷം കൊല്ലുംമുമ്പിൽ ചോര ഒക്കയും വലിച്ചു കുടിക്കുംവണ്ണം അയ്യോ പാപത്തിന്മേലുള്ള എന്റെ ദാഹം തീർപ്പാനായി ഗദസേമനിൽ തുടങ്ങി നിന്റെ ചോര ഞാൻ കുടിച്ചു തുടങ്ങിയാറെയും തൃപ്തിവരാതെ രക്തതെരുനുകളിലുള്ള ചോര

തിന്നിട്ട മാംസത്തിന്റെ ഇടകളിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന ചോരയും കുടിപ്പാനായി ഞാൻ നിന്റെ മാംസം ചീന്തി പൊളിച്ചുവല്ലൊ. ആ അപ്പാ! ഇതുകൊണ്ടും ഞാൻ മതിയായവനല്ലല്ലൊ. നി എന്റെമേൽ വച്ച സ്നേഹത്തിന്ന മതിയായില്ലല്ലൊ. ആ മല്ലനെപ്പോലെ വഴിനടപ്പാൻ ചാട്ടം എന്നെഴുതിയിരുന്നതിൻവണ്ണം മാംസ ഇല്ലാതെ പൊങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ തോളിന്മേൽ എന്റെ പാപചുമടുകൾ കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഭാരമായ കുരിശിനെ തെളിവോടെ എടുത്തുവച്ചുകൊണ്ട നടന്നുവല്ലൊ. ആ! എന്റെ പിതാവെ ഇതിന്റെ പിറകെ ഞാനുംക്രൂടി വരുന്നതിന്ന എനിക്ക മഹാ സംകടം തന്നെ. അതെ ഉണ്ട്. ഈ നിന്റെ മണവാളത്തിന്റെ ദിവസത്തിൽ നിന്റെ അമ്മ വച്ചുചൂടിയിരിക്കുന്ന മുടിയോടുക്രൂടിയുള്ള പുറപ്പാടിനെക്കാൾ സെഹിയോന്റെ പെൺപൈതങ്ങളെ വിളിക്കുന്ന എന്ന ദൈവവാക്യംപോലെ ഈ കല്യാണപന്തലായ ഗാഗുൽത്തായിൽനിന്ന പുറപ്പെട്ട നടന്ന എന്ന ഈ പുറപ്പാട്ടിൽ നി ചമഞ്ഞിരുന്ന മണവാളവസ്ത്രവും നിന്റെ കഴുത്തിലിട്ടിരിക്കുന്ന. കനമേറിയ സ്വർണ്ണമാലകളും അരയിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന പൊൻപീത്തയും ശിരസ്സിൽ ചൂടിയിരിക്കുന്ന എത്രയും വില തീരാത്ത വൈരമുടിയും കൈയിൽ എടുത്തിരിക്കുന്ന നിന്റെ രാജചെങ്കോലും നിന്റെ തോഴമ്മക്കാരായി മുൻപും പിൻപും നടക്കുന്ന ജനക്രൂട്ടവും ഇരുപുറവും ക്രൂടെ നടപ്പാനായി ചമയിച്ചു നടത്തിയിരുന്ന രണ്ടു ക്രൂട്ടതോണ്മക്കാരും മുമ്പിൽ കൊട്ടി ഘോഷിക്കുന്ന വാദ്യഘോഷവും കല്യാണസംഗതിയെ പാടി കേൾപ്പിക്കുന്ന എന്നയിടക്കിടക്കുള്ള പാട്ടവായനയും, ഈ നിന്റെ യാത്രകണ്ടു അനുവാദം തരുവാനായിട്ട നിന്റെ പ്രിയമുള്ള അമ്മയുടെ ക്രുടിക്കാഴ്ചയും നടപ്പിന്റെ ക്ഷീ

ണം തിപ്പാനായിട്ട ക്രൂടെക്രൂടെ നിന്നെ കൂടിപ്പിക്കു ന്ന മധുരവെള്ളങ്ങളും ഇതൊക്കയും ഞാൻ നിരൂപി ച്ചു കാണ്മാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ എന്നെയും നിന്റെ മണവാട്ടികളുടെ ക്രൂട്ടത്തിൽ ചേപ്പാനായിട്ടത്രെ ഇത്ര വലിയ ദു:ഖമോഷങ്ങൾ കഴിക്കുന്നത് എന്നുള്ള വി ചാരം മാത്രം ഇനിക്ക മതിയല്ലൊ അയ്യൊ കൊണ്ട കത്താവെ ഇനി ഞാൻ തുങ്ങപ്പെട്ട നിന്റെ കുരിശി നെ തഴുകി നിൽക്കുന്ന മഗ്ദലയിത്തമ്മയെ എന്റെ പേക്ഷിടെ നിറുത്തിക്കൊണ്ട വലത്തുഭാഗത്തുള്ള ക ള്ളന്റെ കുരിശിൽ ഞാൻ കരേറി അട്ടഹത്തിന്റെ എരിവുള്ള സ്വരത്തോടെ ഞാനും അപേക്ഷിക്കുന്നു. കത്താവെ അയാളോട കല്പിച്ചപോലെ നിന്റെയി ഷ്ടപ്രസാദമെന്ന പറുദിസായിൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ നി എന്നോടുകൂടെ ആയിരിക്കും എന്നുള്ള തിരുവച നം എന്റെ ഉള്ളിൽ കേൾപ്പിച്ച നിന്റെ ദൈവഇ ഷ്ടപ്രസാദം എന്നിൽ നിലനിറുത്തി പാപങ്ങൾ ഒക്കെ യും പൊറുത്തരുളണമെ. ആമ്മേൻ.

# രണ്ടാം ദിവസം.

## എളിമയ്യുടെത്ത പ്രകാരണം.

ധ്യാനാസുപ്പാട കഴിച്ചു് സർവ്വേശ്വരന്റെ തിരുമുമ്പിൽ
കുമ്പിട്ട മുടയക്കണ്ണാൽ തന്നെ
ദർശിച്ചാരാധനചെയ്യുവേക്ഷിക്കേണ്ടുംവിധം.

ഒ, അറുതിയില്ലാത്ത മഹിമ ശോഭനം നിറയ പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പരമപരാപരവസ്തുവായിരിക്കുന്ന സ ർവ്വേശ്വരാ, നിന്നെകൂടാതെ ഒരുത്തനും ജീവിക്കുന്നില്ല

എന്ന് നിന്നെ അരുളിച്ചെയ്യുന്ന എന്നെ ഞാൻ കേൾക്കുന്നതിൻവണ്ണംതന്നെ നിൻറെ മഹിമയുടെ വലിപ്പത്തെയും ഞാൻ കാണുന്നുവല്ലൊ. നിൻറെ സ്ഥാനപതിയായ ദൈവപുത്രനിറങ്ങിയ സീനൈമലയിൽ ഉണ്ടായ പ്രകാശത്താൽ മലയുടെ അടിവാരത്തിൽനിന്ന് മേല്പോട്ടു കരേറുവാൻ ആ മഹാജനങ്ങളിൽ ഒരുത്തനും ധൈര്യമുണ്ടായില്ലല്ലൊ. മഹാപിതാവായ മൂശനിവ്യാ നിൻറെ സ്നേഹധൈര്യത്തിലുറച്ച് കരേറി മേഘത്തിനുള്ളിൽ പുക്കാറെ, ഏഴുദിവസം ഭ്രമിച്ച ഒന്നും കാണ്മാനും ബോധിപ്പാനും വശമില്ലാത്തതിൻ വണ്ണം നിർജ്ജീവനായി പാർത്തുവല്ലൊ. എന്നാൽ ഈ ഭയം ഒരു വിധമായി അടങ്ങിയതിൻശേഷം മേഘത്തിൻ ഇടയിൽ മറച്ചുകൊണ്ടു ശേഷമുള്ള മുപ്പത്തിമൂന്ന് ദിവസവും സ്വരത്താൽ ദൈവകല്പനകളെ കേൾപ്പിക്കയും മറവിൽ ദർശിച്ച ദേവാലയപണികളെ കാണിക്കയുംചെയ്തതല്ലാതെ ഈ നിൻറെ സ്ഥാനപതിയുടെ മുഖദർശനംകൂടെയും കാട്ടായ്കയാൽ ഈ പിതാവു സാധുപെട്ടപേക്ഷിച്ചാറെ നിൻറെ മുഖം എൻറെ കൈയാൽ മറച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ കടപ്പാനായി തിരിയുമ്പോൾ എൻറെ കൈ നീക്കികൊണ്ടു നിൻറെ കണ്ണിനെ തുറക്കുമ്പോൾ എൻറെ പുറം നിന്നെ കാണിക്കാം. ഇതല്ലാതെ മുഖം നീ ദർശിച്ചാൽ നീ മരിച്ചുപോകുമെന്നും കല്പിച്ചപ്രകാരം ആ കടപ്പിൻറെ ക്ഷണമാത്രയിൽ ഈ ദിവ്യപുറം ദർശിക്കയാൽ ഈ മഹാത്മാവിൻ മുഖരൂപം ഉച്ചയിൽ ആദിത്യനെപ്പോലെ പ്രകാശമായതിനാൽ മലയിൽനിന്നു വന്നാറെ മരിക്കുംവരെയും അദ്ദേഹത്തിൻമുഖത്തുനോക്കുവാൻ മറു മനുഷ്യർക്കു പാടില്ലായ്കയാൽ മുഖത്തിൽ മൂടുപടം ഇട്ടു സംസാരിച്ചുവല്ലൊ. ആ സത്പ്രഭാ നീ പ്രമാണം കൊടുപ്പാൻ ദൈവപുത്രനെ യാത്രയാക്കിയെന്നും നടസ്ഥാനിയായ

മാലാഖായാൽ മാഗ്ദംകൊടുത്തു എന്നും ശുദ്ധ. പുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നല്ലൊ. ഇതു തമ്പുരാൻ എന്ന് വിശ്വസിച്ചെനെ അപ്പഴൊ ഈ ദൈവത്തിൻെറ പുറകെ കണ്ടാറെ ഈവണ്ണമുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടായിയെന്നവരുമ്പോൾ സകല നന്മ മഹിമ ശക്തി ശോഭനഗുണതേജസ് ഇവ മുതലായ ഗുണപൂർണ്ണദിയായ സർവ്വേശ്വരാ ഞാൻ ഈ ധ്യാനമുറി ഏകന്ന മലയിൽ കരേറുവാൻ ഭയപ്പെട്ടുനിന്ന ഇസ്രായേൽ ജനത്തെപ്പോലെ ഈ വാതിൽ കടക്കാതെ ഭയപ്പെട്ടുനിൽപ്പാൻതന്നെ ന്യായം. ഇങ്ങനെയിരിക്കയിൽ ആ മലയിൽ ഇറങ്ങിയ മാലാഖായെ അല്ലൊ പിന്നയോ അദ്ദേഹത്തെ സൃഷ്ടിച്ച ഉടയവനായ നിന്നെത്തന്നെ കർത്താവെ ഈ പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ എന്നെ കാണിപ്പാനായി എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കയിൽ മഹാപാപിയായ ഞാൻ എങ്ങനെ ഭയംകൂടാതെ ഇതിൽ കരേറും. എന്നാൽ ഇസ്രായേൽജനം ഈ മല മുഴുവനും എരിഞ്ഞുകത്തുന്ന എന്നും ഇടികൾപൊട്ടുന്ന സ്വരത്തിൻഘോരത്താൽ കല്ലുകൾ തകർന്നുപോകുന്നതിനേയും മേഘം ഇറങ്ങി മലയെ മൂടിയിരിക്കുന്നതിനേയും കാഹളകൊമ്പിൻെറ സ്വരം ഉയരുന്നതും മലവരെ ആ സ്വരം ശക്തിപെടുന്നതിനേയും ഇതൊക്കയുംകണ്ട അതിന്നടുത്താൽ അവരു മരിച്ചുപോകും എന്നും ഭയപ്പെടുകയാൽ മലയ്ക്കുണവാൻ അവരു ഭയപ്പെട്ടു. ആ! എൻെറ അനുഗ്രഹം നിറഞ്ഞ പിതാവെ! ഇവരു മലയുടെ പുറമെ എരിയുന്ന വഹ്നിയിന്നടുത്തതിയെ അവരുകണ്ട. ഞാൻ ഈ മുറിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നപ്പോൾ പാപത്തിന്മേലുള്ള നിൻെറ അത്യന്തപെരുപ്പാൽ അറുതിയില്ലാത്ത നിൻെറ നീതിയാൽ ദുഷ്ടരുടെമേൽ ക്രൂരമായി കരിഞ്ഞുകത്തുന്ന എന്ന നിൻെറ കോപാഗ്നിയുടെ കഠോരം ഇതുയും കാണുന്നപ്പോൾ ഇതിനെ അതിൻെറ ശക്തിക്ക തക്കവണ്ണം താൻ കാട്ട

മ്പോൾ ഈ തിയുടെ എരിവിനെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ആരു വശമാകും.

ആ! മനോഹരണമുള്ള കർത്താവെ! ഭേദംവരാത്ത നിന്റെ തിരുവാക്കുകളടങ്ങിയ പുസ്തകത്തിൽ ചൊല്ലും ഈ വണ്ണം കോപാഗ്നിയെ ഭയപ്പെട്ടുവാൻ യാതൊരവകാശവുമില്ലാത്ത നിന്റെ ഭൃത്യരായ മുഖ്യസ്രുപികൾ താഴപ്പെട്ടവരുടെമേൽ നീ അരിശപ്പെട്ടന്നപ്പോൾ തിരുമുഖത്തിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടന്ന കോപാഗ്നിയെക്കണ്ടിവരുവിറച്ചു നടങ്ങുന്നു. നരകത്തിന്റെ ഏതുയും കാഠിന്യമായ അഗ്നിയിൽ എരിഞ്ഞുകത്തിയിരിക്കുന്ന പാപാത്മാക്കൾ ഈ നിന്റെ കോപാഗ്നി എരിയുന്ന തിരുമുഖം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കായിൽ നരകാഗ്നിയിൽ പതിയ്ക്കപ്പെട്ടന്നതെത്രയോ ആശ്വാസം എന്നു കാണിപ്പാനായി നരകത്തിൽ കുതിച്ചുചാടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിനു സാധിക്കായ്കയാൽ അവരെ മൂടുവാൻ മലകളെയും കുന്നുകളേയും വിളിക്കുന്നു എന്ന ആ ദിവസം ആരുക്ഷമിക്കും, എന്ന ആ ദിവസം അരിശത്തിന്റെ ദിവസമെന്നും, ഇങ്ങനെ നിന്റെ ശ്രുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരുടെ വായാൽ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന എന്ന നിന്റെ കോപാഗ്നി എരിവാനും എരിയിപ്പാനുമുള്ള അവകാശമായ പാപങ്ങൾ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ ഈ നിന്റെ സന്നിധിയെ നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഗ്നിജ്വാലയിൽ ഈ മുറി നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിന്റെ മുൻപിൽ എങ്ങനെ ഞാൻ അണയുന്നു. എന്നാൽ കരുണയുള്ള പിതാവായിട്ടല്ലാതെ നീതികർത്തനായിട്ടല്ല ഇപ്പോൾ നീ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നതു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. അപ്പുഴെ! കർത്താവെ! നിന്റെ മഹിമയും വലിപ്പവും നീതിയും ഉയരപ്പെട്തുകുന്നു എങ്കിലും ഇതൊക്കയിലും നിന്റെ അനുഗ്രഹവും ദയയും വലുതായിരിക്കയാലും നിന്റെ അരുളപ്പാടിൻപ്രകാരം നീതിയുടെ കാലവും

ഗ്രഹണത്തിന്റെ കാലവുമുണ്ടല്ലൊ. എന്നു വരുമ്പോൾ ഈ മനഗ്രഹണകാലത്തിൻ മനഗ്രഹണത്തിനായി വിളിക്കുമ്പോഴും ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു നിന്റെ പക്കലണയാഞ്ഞാൽ ഇതിനാൽ തന്നെ നിന്റെ മനഗ്രഹണം നീതിയായിട്ടു തിരിവാൻ ഞാൻ തന്നെ കാരണമാകുമല്ലൊ. അയ്യോ എത്രയോ വലിയ നിഷ്ഠുരം. എന്നതിനാൽ എന്റെ ആത്മാവെ! തന്റെ പക്കൽ നീ അണഞ്ഞു കൊണ്ടു തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനെ നീ സ്തുതിക്കുക. ആ എന്റെ ആത്മാവെ! നീ അറിഞ്ഞിരിക്കുംവണ്ണം ഈ മാലാഖാ ഇറങ്ങിയിരുന്ന മണ്ണിന്റെ മലയിൽ കരേറുവാൻ അഹരോൻ മുതലായ സകല ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങളും ഭയപ്പെട്ടുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രഭയും സ്വരങ്ങളും ഉണ്ടായല്ലൊ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നീ ആ മൺമലയിലല്ല പിന്നെയൊ തന്റെ ദൈവമഹത്വത്താൽ ഉയരപ്പെട്ട മടുബഹാ എന്ന മലയിൽ നീ കരേറി, ആ മലയിൽ ഒരു മാലാഖായിരുന്നു, നീ നിൽക്കുന്ന ഈ മലയിൽ സകല ദൈവദൂതന്മാരാൽ ചൂഴപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അവരുടേയും നിന്റേയും സൃഷ്ടിതാവായ സർവ്വേശ്വരൻ തന്നെ എഴുന്നെള്ളിയിരുന്നുകൊണ്ടു ഒരു മേഘത്തിന്റെ മറവുക്രടാതെ നിന്നെ നോക്കി പ്രിയത്താൽ എന്റെ മകനെ നീ വരിക, എന്റെ നിന്റെ പ്രിയമുള്ള അപ്പനായ എന്റെ പക്കൽ അടുത്തു വരാതിരിക്കുന്നു. നീ ഭയപ്പെടേണ്ട. എന്നെ വിട്ടു നീ അകന്നുപോയ നാഴിക മുതൽ എന്റെ ഹൃദയം ക്ലേശിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്നെക്കണ്ടെത്തുവാൻ എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി, നീ ഭയപ്പെടാതിരുന്നാൻ നിന്നെപ്പോലെ ഒരു സൃഷ്ടിയുടെ മകനായി ഞാൻ പിറന്നു. ആ മകനെ എന്റെ എളിമയെ നീ നോക്കുക. നീ പിറന്നപ്പോൾ നിന്റെ അമ്മയ്ക്കും നിനക്കും ഒരു നല്ല വീടും കട്ടിലും പായും തലയിണയും നിനക്കും

നിന്റെ അമ്മയ്ക്കും സഹായം ചെയ്യാനുള്ള സഹായക്കാരും വേലക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നല്ലൊ. ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി പൈതലായി പിറന്നപ്പോൾ ഇനിക്കും എന്റെ പാവപ്പെട്ട അമ്മയ്ക്കും ഒരു പഴയ മൂശക്കുട്ടമാത്രമുണ്ടായി, അയ്യും കാറിനും കുളിരിനും ഒരു പുതയും ക്രാതെ തട്ടങ്ങി വിറച്ചുകൊണ്ടു. കട്ടിൽമെത്തയ്ക്കു പകരം കല്ലും, പായ് തലയിണക്കു പകരം കടം വാങ്ങിയ വൈക്കോലും, ഇങ്ങനെ ഞാൻ പിറന്നു. പിന്നും നിന്നെ അന്വേഷിച്ചു കാട്ടിലും മേട്ടിലും കടലിലും മലയിലും ഞാൻ ചുറ്റിനടന്നു. നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാലെ നിന്നെ എന്റെ അരമനയിൽ കൊണ്ടുപോയി സന്തോഷിപ്പിപ്പാനും ആയിട്ടത്രെ നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്നും, നിന്നെ കീഴടക്കി വേല ഏല്പിച്ചു വന്ന നിന്റെ ശത്രുക്കൾ അറിഞ്ഞതിനാൽ അവരെന്നെ പിടിച്ചു് അടിച്ചു് മുറിച്ചു് പ്രാണഹാനി വരുത്തിയാറെയും ആ ക്ഷതങ്ങളും ക്ഷതജകളുംകൊണ്ടുതന്നെ നിന്റെ കേടുകൾക്കു തക്ക ഔഷധമുണ്ടാക്കി നിന്റെ രോഗവും പൊറുപ്പിച്ചു നിന്നെ മെഴുപ്പിപ്പാനായിട്ടു എന്റെ മധുരരക്തംകൊണ്ടു ഏതുയും അചിയുള്ള യാവനയും പാനവുമാക്കി നിന്നെ തീറ്റി വളർത്തുന്നു. ഇതൊക്കയും കണ്ടാറെയും ഇനിയും നി എന്റെ പക്കൽ അണവാൻ ഭയപ്പെട്ടുന്നോ?.

ആ എന്റെ പ്രിയമുള്ള അപ്പാ! ഇതു് തന്നെ ഞാൻ വിചാരിച്ചു ഭയന്നു ലജ്ജിച്ചു. നിന്റെ തുപ്പാദത്തുങ്കൽ അണവാൻ ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു. അതെന്തൊ ഈവണ്ണം ഈ പുഴുവായ എന്നെ സ്നേഹിച്ച എന്റെ കർത്താവെ! ഇതൊക്കയും എന്നെപ്രതി നി ചെയ്യാറെയും അയ്യോ ഞാൻ നിന്നോടുകാട്ടിയ നന്ദി എന്തു്. ശ്ലീഹായുടെ വചനത്തിൻവണ്ണം ഉപവി ഇതാകുന്നു. ഇതായ തമ്പുരാനെ നാം സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടല്ലെ പി

ന്നയൊ താൻ, തമ്പുരാൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു എന്നത. ആ മനോഹ്ലണമെ! ആ സ്നേഹമെ! ആ അനുഗ്രഹമെ! ആ ക്ഷമയുടെ ആഴമെ! ശത്രുക്കൾ നാം ആയിരുന്ന പ്പോൾ ഈവണ്ണം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു നമുക്കുവേണ്ടി മരി ച്ചു. അപ്പഴൊ സ്നേഹിപ്പാനായി തന്റെറ പക്കൽ നാം ചെല്ലുന്നുയെങ്കിൽ നമ്മെ സ്നേഹിക്കായ്വാൻ തനിക്കു വശമുണ്ടാകുമൊ! അയ്യൊ! ഇതൊക്കെയും ഞാൻ അ റിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും തന്നോട്ട ഞാൻ നന്ദികേട്ടചെയ്തു. ആ എന്റെറ മനൊഹ്ലണമുള്ള പിതാവെ! നിന്റെറ സ്നേഹത്തെ ഞാൻ കണ്ടാറെയും അതിനെക്കായിൽ മണ്ണും പുഴവും ഞാൻ വലുതായി സ്നേഹിച്ചു. ആ മനോഹ്ലണമെ! നന്ദിയില്ലാത്ത മകനായ എന്നെ അ ന്വേഷിച്ച് ഉച്ചയിലും പാതിരാവിലും, മഞ്ഞിലും പ നിയിലും, വെയിലിലും, കാട്ടിലും, മേട്ടിലും, കരയിലും കടലിലും ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നടന്നു് എന്നെ തേടിയ രക്ഷിതാവിന്റെറ തൃക്കാലുകളെ, എന്റെറ കൈലുകളിൽ പിശാചുകെട്ടിയ വള്ളികളെ പൊട്ടിപ്പാനായിട്ട കയ റുകളാൽ വരിഞ്ഞു കെട്ടപ്പെട്ട തൃക്കാലുകളെ, എന്റെറ പിടലിയിൽ ഞാൻ കെട്ടിവച്ച പാപച്ചുമടുകളെ എ ന്നിൽനിന്നിറക്കുവാനായി ഭാരപ്പെട്ട കുരിശുമരത്തിനെ മാംസമില്ലാതെ ചതഞ്ഞിരുന്ന തിരുത്തോളിന്മേൽ ക രേറിക്കൊണ്ടു ഗാഗുൽത്താമലയിലുള്ള കുത്തുമൂർച്ചിച്ച കട്ടത്തപാറകളിൽ ചവുട്ടി നടന്ന നിന്റെറ തിരുപ്പാദ ങ്ങളേയും ഞാൻ കണ്ടിരുന്നാറെയും നിനക്കു വിരോധ മായി എന്റെറ കാലുകളെ ഞാനിളക്കിയതെങ്ങനെ! പാപത്തിന്നായി എന്റെറ കാലുകളെ ഇളക്കായ്വാൻ വേണ്ടി ഇളകാത്തവണ്ണം പെരിയ ആണികളാൽ നി ന്റെറ തിരുക്കാലുകളെ തറച്ചിരിക്കുന്നതു ഞാൻ ക ണ്ടാറെയും വീണ്ടും എന്റെറ കാലുകളെ ഞാൻ ഇള ക്കിയതെങ്ങനെ. ഇതിനാലെ ഞാൻ സങ്കടപ്പെട്ടു പൊ

ുതി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഇനി എന്റെ കാലുക
ളാൽ നിന്നെ സങ്കടപ്പെടുത്താതെ എന്റെ കാലുക
ളുടെ ഇളക്കങ്ങളൊക്കയും നിന്റെ തൃക്കാലുകളുടെ
നൊൻപരത്തോടും ഇളക്കങ്ങളോടുംചേർത്തു നിനക്കു
ഞാൻ കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നു. ആ കർത്താവെ! എന്റെ ക
ണ്ണുകളെ കുറെ പൊക്കി നിന്റെ തിരുവയറും തിരു
മേനിയും ഞാൻ നോക്കുന്നപ്പോൾ ഇതു് എന്റെ അ
തിഭ:ഖത്തിനു കാരണമാക്കുന്നല്ലൊ! ഇതാ നിന്റെ
തിരുമുട്ടുകൾ കനമേറിയ എന്റെ പാപച്ചുമട് ചു
മന്നുംകൊണ്ടു ഗാഗുൽത്തായിലുള്ള നിന്റെ കേറ്റത്തി
ൽ പലപ്പോഴും മുട്ടുകുത്തി കവിഴ്ന്നു വീണതിനാൽ
നേമ്മയുള്ള നിന്റെ കാൽമുട്ടിലുള്ള തിരുചമ്മങ്ങൾ
പൊട്ടി മലർന്നു് രക്തം ഉഷിച്ചു് പച്ചനിറമായി നട്ടെ
ല്ലുകൾ കാണപ്പെടുന്നു. അയ്യോ! എന്റെ പ്രതിജ്ഞ
കളെ തവറി വീണ്ടും വീണ്ടും പല ഊഴങ്ങൾ ഞാൻ
പാപക്കുഴിയിൽ വീണതിനാലെ ആ കേട്ടകളെ തീ
ർപ്പാനായിട്ടല്ലൊ വീഴ്ചകളുടെ സംകടവും നീ അനുഭ
വിക്കേണ്ടി വന്നു. ആ നിന്റെ തിരുവയറു് മുള്ളെ
ല്ലിൽപറ്റി പശിദാഹത്താലൊട്ടിയിരുന്നാലും കഠിന
സേവകരുടെ കാഠിന്യ അടികളാൽ മുറിവില്ലാത്തയിട
മില്ലാത്തവണ്ണം ചതഞ്ഞും പൊളിഞ്ഞും ചുളുങ്ങിയും
ഇരിക്കുന്ന തിരുമാംസം രക്തക്കറയില്ലാത്തയിടം ഈ ദേ
ഹത്തിൽ കാണ്മാനില്ലാത്തവണ്ണം സർവ്വാംഗം രക്തക്കു
റയാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തിരുമേനിയെ സൂക്ഷിക്കു
മ്പോൾ തലമേനാൽ നിന്റെ തിരുമാതാവിനോടു നീ
അരുളിയപോൽ നിന്റെ മകനെന്നുള്ള ഭാഷയൊന്നും
കണ്ടറിവാൻ വഹിയാത്തവണ്ണം പകരപ്പെടുമെന്നു
ള്ള തിരുവചനംപോൽ സർവ്വാംഗം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
ക്ഷതങ്ങളും ക്ഷതജങ്ങളും ഞാൻ ഓർക്കുമ്പോൾ ഓ!
എന്റെ അപ്പനു ഞാൻ കൊടുത്ത സന്താനമിതല്ലൊ

എന്ന് എന്റെ ശങ്കിൽ കൊള്ളുന്നയിടികൾ എന്റെ ശങ്കിനെ പൊളിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ. ആ ഇതിങ്ങനെ ആകുന്നുവെങ്കിലും ഞാൻ തന്നെ ചെയ്യുപോയി. നിന്റെ തിരുമനസ്സുപോലെ എന്നെ ശിക്ഷിക്ക. ആ നാടുന്ന എന്റെ ശരീരത്തിൻമേൽ സ്നേഹിച്ചതിനാൽ ഇതൊക്കെയും നിനക്ക ഞാൻ വരുത്തി. ആ എന്റെ കണ്ണുകളെ നിങ്ങൾ കുറെക്കുടെ പൊക്കി ഈ നിന്റെ സൃഷ്ടിതാവിന്റെ തിരുമുഖം സൂക്ഷിക്ക. ഈ തിരുമുഖം ആകാശത്തിലുള്ള മാലാഖമാരെ തെളിഞ്ഞിക്കുന്നതും ദു:ഖമുള്ള ആളുകൾ ഈ തിരുമുഖത്തിൽ നോക്കിയാൽ അവരുടെ ദു:ഖം തെളിവിൽ പകരുന്നതും ഇതിനാൽ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ബഹുദൂരമായ റോമാ എമ്പ്രദോരന്മാരുടെ ചെവിയിൽ ഈ തിരുമുഖവടിവിനെ സ്തുതിച്ചതിനാൽ ഈ ക്രൂരായ സമർത്ഥന്മാരായ ചിത്രകാരെക്കൊണ്ട് എഴുതിച്ച അവരുടെ കോവിലകത്ത് സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഈവണ്ണം സുന്ദര്യമുള്ള തിരുമുഖം ഇപ്പോൾ എങ്ങനെ പകരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ഈ തിരുകവളിൽപെട്ട അടിയാൽ രക്തം ദുഷിച്ചു കരുവാളിച്ചു ആ വിരലുകളുടെ ഭാഷയിൽ തടിച്ചും സേവകരുടെ അശുദ്ധ ഉമിനീരുകളാൽ കറനിറഞ്ഞും തലയിൽ പതിഞ്ഞ മുൾമുനകളാൽ തുറന്ന മുറിവിൽനിന്ന് ഒഴുകി വടിഞ്ഞ പിണത്ത രക്തങ്ങളാലുള്ള ശ്ലേഷ്മരക്തം വടിഞ്ഞുറഞ്ഞു ഇരുന്ന നാസികകളിൽനിന്നും തുങ്ങുന്ന രക്തത്തുള്ളികളും തിരുത്താടിരോമങ്ങളെ പറിച്ചതിനോടുകുടി മുളയോടമിയപ്പെട്ട മുറിവുകളും നക്ഷത്രത്തെക്കാൾ ശോഭിച്ചുവിളങ്ങുന്ന തിരുനയനങ്ങൾ തലയിൽപെട്ട അടികളാൽ രക്തനിറമായി കറുത്തതും വെളുത്തതും ഇരുനിറം കാണാതെ രണ്ടും കലങ്ങി രക്തമായി പകരപ്പെട്ടും തിരുപ്പോളകളിൽ രക്തം പിണത്ത് തുങ്ങി തുറപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവ

ണ്ണം അടയപ്പെട്ടന്നു. തൊണ്ടിപ്പഴംപോൽ ശോഭയുള്ള തിരുച്ചുണ്ടുകൾ കരിഞ്ഞ നിറമായിട്ടും ഈവണ്ണം സുന്ദരത്വമുള്ള എന്റെ കർത്താവിന്റെ തിരുമുഖം എന്റെ പാപങ്ങളാൽ ഈവണ്ണം വികരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെ ഞാൻ കാണുന്നു. അയ്യോ! ഇനിക്കതിസംകടത്തിന്നു കാരണമാക്കുന്നവല്ലൊ. പൂർവ്വകാലത്തിൽ ഒരു മകന്റെ കുറ്റത്തിനാൽ ഇരുകണ്ണുകളും കുത്തുവാൻ രാജനീതി വിധിച്ചതിനാൽ മകനോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അപ്പന്റെ ഒരു കണ്ണും മകന്റെ ഒരു കണ്ണും ഇങ്ങനെ അപേക്ഷിക്കയാൽ പിതാവിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം മകനെപ്രതി കുത്തപ്പെട്ട ഒരു കൺകുരുടനായി ജീവിച്ചു.

ആ പ്രിയംനിറഞ്ഞ പിതാവായ മാർ യൗസേപ്പു പുണ്യവാളൻ! ശുദ്ധ പള്ളിയുടെ ജയസന്തോഷമെന്നും പാത്തിരിക്കുന്ന ഈ സുവ—ാം കാലവും നിന്റെ തിരുമാസത്തിൽ കടശിയും ആയ ഈ ദിവസത്തിൽ എന്റെ ദുർഗ്രഹങ്ങളുടെ കടശിയും എന്റെ ആത്മശത്രുക്കളോടുള്ള ജയസന്തോഷവും ഇനിക്കു എന്റെ പിതാവായ നീ നിന്റെ പുത്രനെ ബോധിപ്പിച്ചു തരുവിക്കുമെന്നും ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഈ മുരുങ്ങിയ അപേക്ഷകൾ നിന്റെ തൃപ്പാദത്തുങ്കൽ ഞാൻ അണയുന്നു.

കരുണയുള്ള പിതാവെ! ശു. അമലോത്ഭവ മാതാവിനെ നിന്റെ മുഖ്യരത്തിലും പരിപാലനയിലും അവരുടെ മൂന്നു തിരുവയസ്സു പ്രായത്തിൽ നി കൈക്കൊണ്ടാറെ പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുവരെയും ഈ പരി. കന്യാസ്ത്രീ എന്ന ദേവമാതാവിനെ സൂക്ഷിച്ചു പരിപാലിച്ചു നടത്തി വന്നതിൽ ഒരു വിനാഴിക എങ്കിലും ഒരല്പ സംഗതിയിൽ എങ്കിലും ഈ മഹാരാജസ്ത്രീക്കു മുഷിച്ചിലും ഇഷ്ടക്കേടും തോന്നിച്ചില്ല. എന്നു തന്നയല്ലെ

പിന്നയൊ എപ്പഴും എല്ലാത്തിലും ഈ അമ്മയെ അധികമായിട്ട തെളിയിക്കയും തൃപ്തിവരുത്തുകയും ചെയ്തെന്നിയെ എല്ലാപ്പഴും ഈ അമ്മ കടക്കാരത്തി എന്നതുപോലെ നിർബന്ധപ്പെട്ട് നിന്റെ സഹായങ്ങളും ശുശ്രൂഷകളും കൈക്കൊണ്ടുവരികയും എതുയും വലിയ ആശാരത്തോട്ടും കീഴ്വഴക്കത്തോട്ടും ഈ മഹാത്മാവിന്റെ ഭാര്യ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടവാൻ തക്കയോഗ്യത ഇനിക്കില്ല എന്നുള്ള വിചാരത്തോട്കൂടെ ഈ അമ്മ വ്യാപരിച്ചു വന്നു എന്നും വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമായി തോന്നുന്നു. അതെങ്ങിനെയെന്നാൽ മാലാഖായുടെ അറിയിപ്പാൽ താൻ ദൈവകുമാരനെ ഗർഭം ധരിച്ചു എന്ന വിവരം അറിവിപ്പാൻ തനിക്ക് മനസ്സുണ്ടായി എങ്കിലും ചോദിക്കാതെ ഒന്നും അങ്ങോട്ട കടന്നു പറവാൻ തന്റെ ആചാരം അനുവദിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഈ വിവരം അറിയായ്കയാൽ ഗർഭം കാണുന്നു എന്നതു തന്റെ പ്രിയ ഭർത്താവിന്റെ ഹൃദയം എതുയും വലിയ ദുഃഖത്താൽ പൊടിയുന്നു എന്നും വിവരം അറിഞ്ഞാൽ ഈ ദുഃഖമൊക്കയും തീർന്ന് സന്തോഷമുണ്ടാകുമെന്നും താൻ അറിഞ്ഞിരിക്കയും ഈ പട്ടാങ്ങ അറിയായ്കയാൽ ദുഃഖത്തിന്റെ ഏറ്റിപ്പാലും കുറവത്തിന്റെ ഭയത്താലും തനിക്ക ഏകതുണയായിരിക്കുന്ന ഈ പുണ്യവാൻ തന്നെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു എന്നും ഇങ്ങനെ പിരിഞ്ഞുപോയാൽ തനിക്കു ദൈവപുത്രനും ഭൂലോകത്തിൽ മറ്റു തുണയില്ലെന്നും ഇതൊക്കയും ഈ അമ്മ നിരൂപിച്ച് താനും അധികമായിട്ട ദുഃഖിക്കുന്നു എങ്കിലും ചോദിക്കാതെ പറയുന്നത തന്റെ ആചാരത്തിന്നു ശരിയല്ലെന്ന് നിരൂപിച്ച ചോദിപ്പാൻ ഇടവരുവാൻ തക്കവണ്ണം സ്നേഹത്താൽ തന്റെ പക്കൽ അണഞ്ഞു ശുശ്രൂഷചെയ്തുയും ഒരു മഹാക്ലേശംപൊലെയിരിക്കുന്നതിന്നു കാരണമെന്തെന്നും

തങ്ങളുടെ തുണയാൽ മാത്രം ജീവിക്കുന്നു എന്നാൽ നീ
ക്കുവാൻ കഴിയുന്നതായിരുന്നാൽ ദുഃഖകാരണം അറി
വിച്ചാൽ വശംപോലെ നീക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കാമെ
ന്നും ഇങ്ങനെയും എളിമയോടെ അറിവിച്ചതല്ലാതെ
ചോദിക്കാതെ പറവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. ഈ അമ്മ ഈ
വണ്ണം ബഹുമാനിച്ചു വന്നാറെയും ഈ അമ്മയും പതി
വ്രതത്തിന്മേൽ തനിക്കു യാതൊരു സംശയവും തോന്നീ
ട്ടുമില്ല എന്നതിനാൽ ഇതിന്റെ രഹസ്യമറിയായ്കയാൽ
മത്രം താൻ ദുഃഖിച്ചു വന്നു എന്ന് കാണിക്കയും ചെ
യ്തു. ഈ പ്രകാരം ഈ ശ്രീ. അമ്മക്കു യാതൊരു വചന
ത്താൽ ക്രമേടെയും ഒരു ക്ലേശത്തിന്നിട കൊടുക്കാതെ ഏ
ല്ലാപ്പുഴും ഈ അമ്മയെ തെളിയിച്ചും സന്തോഷിപ്പിച്ചും
തന്റെ ആയുസ്സുമുഴുവനും കഴിച്ചുവരികയും ചെയ്തു വ
ല്ലൊ. ആയിൻവണ്ണം തന്നെ തന്റെ ദിവ്യപുത്രനും
കർത്താവുമായ ഈശോമ്ശിഹായെ നാം വയസുവ
രെയും വളർത്തി സൂക്ഷിച്ചു പാലിച്ചു തീരെ കാത്തുവ
ന്നതിൽ യാതൊരു സമയത്തിൽ ഏങ്കിലും ഈ പൈ
തൽ ഒരു സുഖക്കേടു തന്റെമേൽ തോന്നുവാനിടവരാ
തെ എല്ലാത്തിലും ഈ ദൈവപൈതലിനു ഇഷ്ടമാകും
വണ്ണം തന്നോടുകൂടെ വ്യാപരിച്ചുവരികയും ചെയ്തു
മെന്നിയെ തായുടെ വളർത്തുമകൻ എന്നുള്ള മഹിമയു
ള്ള അടിമകുറ്റത്തവണ്ണം നടക്കാതെ എന്റെ ഏറിയ
പാപങ്ങളാൽ ഈ അമ്മയെ ഞാൻ സങ്കടപ്പെടുത്തി
യെങ്കിലും തന്റെ അടിമ ഞാനെന്നുള്ള വിശേഷ ജ്ഞാ
പകത്താൽ ഇതുവരെയും ഞാൻ നടന്നില്ലെങ്കിലും അ
പ്രകാരംതന്നെ ഈ അമ്മ എന്നെ കാത്തു രക്ഷിച്ചു പി
ശാചിൻ കുലപല്ലുകളിൽനിന്ന് എന്നെ പറിച്ചെടുത്തു
കാത്തു വരുന്നു എന്ന് ഈ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ അമ്മ
യെ ഇനിക്കു കാണ്മാനുള്ള ദിവസം സമീപിച്ചിരിക്കു
ന്നു എന്നും ൻ മാസവും ഈ കന്നി ശ്രീ. അമലോത്ഭവ

അമ്മയുടെ നിമ്മല ഉദരത്തിൽ കുടിയിരുന്ന എന്ന എ
ന്റെ രക്ഷക്കായി കഠിനമരണം കൈക്കൊണ്ട എന്ന
ഈ കർത്താവിനെ പാപിയായ അടിയന്റെ ഹൃദയ
ത്തിൽ നാലൊൻപതു് മാസമല്ല ; നിന്നെയൊ വത്സ
രം എഴുന്നെള്ളിയിരുപ്പാൻ തിരുമനസായി എന്ന എ
ന്റെ രക്ഷിതാവിൻ തിരുമുഖം കാണ്മാനുള്ള ദിവസം
അണഞ്ഞു എന്നും എന്റെ പരിഹാരമദ്ധ്യസ്ഥ
കളായ മറിയം എജി–കൊത്തോന എന്ന അമ്മമാർ
അവരുടെ പ്രായശ്ചിത്തം കണ്ണുനിരുകൽ എപ്പോഴും
എനിക്കായിട്ട ദിവ്യ തുലാസിൽ വെച്ചാനായി കാത്തി
രിക്കുന്നയിവരുടെ ദയയുള്ള കൈകളെ കാണ്മാനും
എന്റെ പാപപ്പൊരുതിക്കായി എപ്പഴും വിശേഷമാ
യി നട്ടുച്ചനേരത്തിലും ഗാഗുൽത്തായിൽ നാട്ടിയിരി
ക്കുന്ന കുരിശിൻ മുവട്ടിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കു
ന്ന ഈ അമ്മ മശലനായോട്ടുടെ ഞാനും നിത്യ
വും ഈ കുരിശിൻ മുവട്ടിൽ കെട്ടിപിടിച്ചിരിക്കയാൽ
ഈ അമ്മ എനിക്കായി അണച്ചുവരുന്ന അപേക്ഷക
ളുടെ ഫലവും ഈ അമ്മയേയും എന്റെ കണ്ണുകൾ
കാണ്മാൻ സമയമടുക്കുന്ന എന്നും ഈ കടശിയായി
എല്ലാറിനും മുദ്രയായിട്ട എന്റെ പിതാവെ നിന്റെ
പ്രിയ മകളായ ഞങ്ങളുടെ അമ്മ ത്രെസ്യാ തന്റെ
എളയ മകനായിട്ട എന്നെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കയാൽ
ഈ അമ്മയേയും തന്റെ മക്കളായ എന്റെ പ്രിയശ്രേ
ഷ്ട സഹോദര സഹോദരികൾ ഈവണ്ണമുള്ള കുടപ്പിറ
പ്പുകൾ എന്റെ വരവിനെ പാത്തിരിക്കുന്ന എന്നതി
നേയും ഇങ്ങനെ എണ്ണമില്ലാത്ത കൂട്ടങ്ങളുടെ ഓമ്മ
എത്രയും എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന എന്നാൽ ഇതി
നെക്കായിലും അധികമായി എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന എ
ന്ന ഓമ്മയും വലതാകുന്നല്ലൊ

ആ ദയയുള്ള പിതാവെ! എന്റെ ഭയത്തേയും

ബലക്ഷയത്തേയും നിക്ഷേപമായിട്ട എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ സന്തോഷിപ്പിച്ച എഴുതിയെന്ന ഈ വാചകത്താൽ തന്നെ ഇതായിപ്പോൾ എന്നെ ചഞ്ചലിപ്പിച്ച ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. ആ എന്റെ പിതാവെ ഇത്ര നികളഭയത്താലുണ്ടാകുന്ന വിൺ അർച്ചം തന്നെ എന്നും ഞാനറിയുന്നു. അതെങ്കിലും മരണം എന്നുള്ളയീ അക്ഷരം തന്നെ ഏവരേയും ഭയപ്പെടുത്തുന്നു എന്നവരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന് മുഖാന്തിരങ്ങളിൽ മിക്കതും എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു ദിനങ്ങൾപരങ്ങളുടെ കടശി മൂന്നക്ഷരത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സംകടങ്ങളും നൊൻപരങ്ങളും ക്ഷമിപ്പാൻ കൃയും വശമിനൻ അടിയൻ എന്നും എന്റെ പിതാവെ! നീ ബോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ പനി ഒരു തലനോവു, വയറുനോവു മുതലായ അല്പമായ ദിനങ്ങളും നൊൻപരങ്ങളും സഹിപ്പാനും മുള്ളുകൊള്ളുന്ന ഒണ്ടം കൂടെയും മുഖം ചുളിക്കാതെയും സ്വരംപുറപ്പെടുത്താതെയും ക്ഷമയോടെ സഹിപ്പാൻ അടിയനു വശമില്ലല്ലൊ. എന്നാൽ വഴുത്തിന്നടുത്ത ധൈര്യത്താൽ ചില ലോകയിഷ്ടന്മാരും വാശിക്കാരും അവരുടെ മാംസം പറിച്ചാലും മുഖപകർച്ചകൂടാതെ ക്ഷമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ വണ്ണമുള്ള ധൈര്യങ്ങളിൽ കൃയും കുറയപ്പെട്ടവനായിരിക്കയാൽ ആ നേരത്തിലുണ്ടാകുന്ന സംകടങ്ങളിൽ ക്ഷമകേടുകാട്ടുമെന്നും ഭയപ്പെടുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ ഈ ലോകത്തെ വിട്ടുപിരിയുന്നതിൽ ഇപ്പോൾ സംകടം തോന്നുന്നില്ലെങ്കിലും പ്രവൃത്തികഴിക്കുമ്പോൾ ശേഷംപേരെ വിട്ടുപിരിവാറായി എന്ന് കാണുമ്പോൾ ഇതിനാലെയും ഞാൻ കലങ്ങപ്പെടുമെന്ന് ഭയപ്പെടുന്നു. ഇതുമെന്നിയെ എന്റെ ആത്മശത്രുക്കളായ വിശാചുക്കൾ എന്നോക്കുന്നോൽ തന്നെ ഞാൻ ഭയപ്പെട്ട

ന്ന എന്നു വരുമ്പോൾ ആ നേരത്തിൽ അവരുടെ മു
ഴുവൻ ശക്തിയോടുകൂടെ എന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്വാൻ
തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ഈ ദുഷ്ടാത്മാക്കൾ അവരുടെ ക്രൂ
രമ്മയുള്ള ഉപദേശങ്ങളാൽ എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തിയും
കലക്കിയും വിശേഷമായി ശരണംകേടു വരുത്തുവാൻ
തക്കവണ്ണം എന്റെ ബാല്യകാലത്തിന്റെ ജീവിതത്തി
നേയും പാപങ്ങളേയും ജ്ഞാപകപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഭ
യപ്പെടുത്തുവാനിരിക്കുന്നു എന്ന ഈ വലിയ ഭയവും.
ഇതിൽ എല്ലായിലും വലുതായിട്ടുള്ള പട്ടാങ്ങയുള്ള ഭയ
മായിരിക്കുന്ന സർവ്വേശ്വരൻ തമ്പുരാന്റെ എത്രയും
നുണനുണക്കുമുള്ള നീതിയാൽ വിധിപ്പാനിരിക്കുന്ന നീ
തി ആസനത്തിൻ സന്നദ്ധിയേയും പാപത്തിനുള്ള ഭയ
ങ്കരകഷ്ടത്തേയും ആയിന്മേൽ സർവ്വേശ്വരനുള്ള വെറു
പ്പും മുഴുവനായി ഞാൻ കാണുമ്പോൾ അയ്യയ്യോ! ഭ
യമുള്ള പിതാവെ! നിന്റെ വിശേഷാനുഗ്രഹത്താൽ
നീ എന്റെ കണ്ണിന്നു പ്രത്യക്ഷമായിനിന്നുകൊണ്ടു എ
ന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി തുണച്ചില്ലെങ്കിൽ ആ ദുഷ്ടശത്രു
ക്കൾ എന്നെ വിഴുങ്ങുവാൻ നരകത്തിന്നടുത്ത വാ പി
ളക്കയും ചെയ്യും.

ആ എന്റെ അനുഗ്രഹമുള്ള പിതാവെ! ഇ
പ്പോൾതന്നെ പാപകഷ്ടവും ദൈവനീതിയും ശാസ്ത്ര
ങ്ങളാൽ തന്നെയും അറിയാത്തവനായ ഞാൻ എന്റെ
കുറയപ്പെട്ട അറിവിനും ബോധത്തിനും തക്കവണ്ണം ഉ
റ്റു വിചാരിക്കുന്നേ ഏങ്കിൽ തെറ്റുങ്ങി വിറക്കുമെങ്കിൽ
ആയതിനുള്ള മറവു നീങ്ങി ഞാൻ കാണുമ്പോൾ അ
യ്യോ എത്ര ഭയങ്കരമായി ഞാൻ ഭ്രമിക്കും. ഈ ഭ്രമ
ത്താൽ നിന്നെ എന്നെ ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്മേൽ
ശരണപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ ആ ശരണം എന്റെ ഉ
ള്ളിൽ കടപ്പാൻ ശക്തിപ്പെടുകയില്ല നിശ്ചയം. തെ
ങ്ങളുടെ പിതാവു പത്രോസ ശ്ലീഹാ ചൊല്ലുന്ന ഈ

തിരുവചനം പൂർണ്ണമായി ഒരുപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നെങ്കിൽ ദിഷ്ടനും പാപിയും എവിടെ കണ്ടെത്തപ്പെട്ടും എന്നും ശുദ്ധമുള്ളവനാകുന്നു എന്നതിനാൽ ഇനിക്കുണ്ടെന്നവനും ശുദ്ധമുള്ളവനാകണമെന്നും അശുദ്ധമുള്ളവരിൽ യാതൊരുത്തനും എന്റെ തിരുമുൻപിൽ അണഞ്ഞുകൂടാ എന്നും ഇങ്ങനെ പഴയതും പുതിയതുമായ തിരുപുസ്തകങ്ങൾ നിറച്ചു് ഈ തന്റെ ശുദ്ധതയിന്മേൽ വിളിച്ചുറിയിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കൈകളിൽ വീഴുന്നതു വലിയ ഭയമാകുന്നു എന്നും മാർഗ്ഗമില്ലാത്ത പുറജാതിക്കാരെ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നീതിപ്രകാരം വ്യാപരിക്കായ്കയാൽ നീതിയോടുകൂടെ എന്നന്നേക്കുമുള്ള തീക്ക വിധിച്ചു് ശിക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുവായാൽത്തന്നെ അറിവികയും കേൾക്കയും കാൺകയും ചെയ്വാറാൽ പ്രത്യക്ഷങ്ങളാൽ സാക്ഷിപ്പെട്ടത്തിക്കൊണ്ടു അറിവിച്ചതിനെ കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു എന്നവൻ അതിൻ വണ്ണം നടന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു ശിക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപോകും. അയ്യയ്യോ മുട്ടാടും കാളമൂരികളും അറത്തു പൂജിക്കുന്നു എന്ന പൂജയിടത്തിനും മദ്ബഹാക്കും അല്പമായ അനാചാരത്താൽ അണഞ്ഞു എന്ന മേൽവട്ടക്കാരന്റെ കടഞ്ഞാൽ പുരുഷന്മാരിൽക്കൂടെയും അനുഗ്രഹിക്കാതെ ആക്ഷണത്തിൽതന്നെ ശിക്ഷിക്കയും തന്റെ തിരുപ്രമാണങ്ങൾ എഴുതിയ വലുക പെച്ചുപൂട്ടിയിരുന്നു എന്ന പെട്ടകം ഇരിക്കുന്ന ക്ദോശക്ദശ എന്ന സ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാനുള്ള തിരശീലയുടെയുള്ളിൽ കടപ്പാൻ ഭാവിച്ചു എന്ന മഹാ സേനാപതിയെ ആകാശത്തിൽനിന്നു തന്റെ ദൂതന്മാരെ യാത്രയാക്കിയ ഉടൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ഈവണ്ണം ആ സാദ്ധശത്തിന്നടുത്ത ദേവാലയവും പൂജയും നീ മഹിമപ്പെടുത്തി ആയിൽ അല്പമായ ആചാരം നീ ക്ഷമിക്കുന്നില്ലെന്നും

കാണിച്ചിരിക്കയിൽ അയ്യയ്യോ തൻെറ സ്വരം ആ കാശത്തെയും ഭൂമിയേയും ഇളക്കുന്ന എന്ന സർവ്വേശ്വരൻെറ ഏക പുത്രനായ സത്യദൈവവും സത്യമാനുഷനുമൊന്നായിരിക്കുന്ന എൻെറ രക്ഷയുടവനായിരിക്കുന്ന സർവ്വേശ്വരൻ പട്ടാങ്ങയായി തൻെറ മുഴുമഹിമകളെ മറച്ചുകൊണ്ട് രാപകൽ ഇടവിടാതെ ഈ ഞങ്ങളുടെ പാവപ്പെട്ട ത്രൊണോസിൽ ഈ അല്പ സാധനമായ ഓസ്തിയപ്പത്തിൽ തൻെറ ദൈവമഹിമകളെ എളിമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് എഴുന്നെള്ളി ഈ സക്രാരിയിൽ പട്ടാങ്ങയായിരിക്കുന്നുവെന്ന സംശയമില്ലാതെ ഞാൻ ബോധിച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്നാറെയും, അയ്യോ പാപിയായ അടിയൻ എത്രയൊ ഉഴപ്പുകൾ ഈ മഹിമനിറഞ്ഞ കൊടുത്തിഞ്ഞിൻെറ ഉള്ളിൽ ഒരു വിചാരവും ഭയവും ക്രൂടാതെ കടന്നു. അയ്യോ ഈ എൻെറ അകമ്മത്തിനു തക്കവണ്ണം ഇത്രവരെയും എന്നെ ശിക്ഷിച്ചില്ല എന്നു തന്നെയുമല്ല ഒരു ഭയസ്വരം കേൾപ്പിച്ചില്ലല്ലൊ അയ്യയ്യോ ദൈവമെ! അവൻ ദൈവമഹിമയും ശുദ്ധതയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാ അറിഞ്ഞിരുന്നാലും ഈ സാധനത്തിനുടുത്ത വസ്തു അല്ലാതെ ആ ക്ഷോശക്കുദശായിൽ മറെറാന്നുമില്ലല്ലൊ. ആ കുത്താവെ ഇവിടെ നി പട്ടാങ്ങയായിട്ടു ആകാശത്തിൽ ബാവായുടെ വലത്തുഭാഗത്തിൽ എന്നപോലെ നീതന്നെ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് നിൻെറ അമ്മ ശ്ലൂ. പള്ളി ഉണർന്നമില്ലാത്ത വിശ്വാസ സത്യമായി എന്നെ പഠിപ്പിക്കയും ആയുൻവണ്ണം പ്രവർത്തി എന്നിലില്ലെങ്കിലും സംശയമില്ലാതെ ഞാനും വിശ്വസിച്ചിരിക്കയാൽ ഭയംക്രൂടാതെ ഈ കൊടുത്തിഞ്ഞിൻെറ ഉള്ളിൽ ഞാൻ കടന്നാറെയും അയ്യോ എത്ര ഉഴപ്പുകൾ എന്നെ നീ ശിക്ഷിക്കാതെ എന്നോട് ക്ഷമിച്ചു. ആ ഇത്രതന്നെയൊ, ഇത്രമല്ലാതെയും എൻെറ

രക്ഷയ്ക്കും ഇനിക്ക മനോഹ്ലണം ചെയ്യാനും എന്നോട്ട പൊറുപ്പാനും എന്റെറ അപേക്ഷകളെ കേൽപ്പാനും ആവശ്യങ്ങളെ തീർപ്പാനും ഇനിക്ക എന്തെല്ലാം നന്മകൾ വേണ്ടിയിരുന്നാൽ ആയതൊക്കയും ധാരാളമായിട്ട തന്നുകൊള്ളാമെന്ന് അറിവിച്ചുംകൊണ്ട് തന്റെറ വകൽ എതുനേരമെങ്കിലും ചെന്ന് ഉണത്തിച്ചാൽ എപ്പഴും കേട്ടുകൊള്ളാമെന്നും കല്പിച്ചുകൊണ്ടും എന്റെറ സമീപമായ ഈ ദേവാലയത്തിൻ തൊണ്ണൊസിൻകൽ എഴുന്നെള്ളിക്കൊണ്ട് എന്നെ വിളിച്ചുവരുന്ന എന്ന എന്റെറ തമ്പുരാന്റെറ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നുകൊണ്ട ഇനിക്കുവേണ്ടി ഇതിനെ ചോദിപ്പാനും മനസുക്രുടാതെ വിൺവിചാരത്തിനാൽ ചുററിനടന്ന എന്റെറ ആയുസിന്റെറ ദിവസങ്ങൾ വഴതെ കളഞ്ഞതിനേയും ഈ ലോകത്തിന്റെറ രാജാക്കൾ പ്രഭുക്കന്മാരെ കാണ്മാനുള്ളതിനും അവരുടെ മുൻപിൽ അടുപ്പാനും എത്രയൊ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. എന്നാലും അപ്രകാരമുള്ള കാഴ്ചകൾക്ക ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇതിനാലുള്ള ഫലം എന്ത എന്നതിനേയും വിചാരിക്കാതെ ആയിനായിട്ടും ഈ ആയുസിന്റെറ നാഴികയെ ഞാൻ ഛേദപ്പെട്ടത്തി. എന്നാൽ വെളിവുള്ളപ്പോൾ ഒളിവിയിൽ നടന്നുകൊള്ളുവാൻ വേല ചെയ്യാൻ വശമില്ലാത്ത രാവു വരുന്നു എന്നും തന്റെറ തിരുവായാൽ അരുളിച്ചെയ്തതിനെ ഓർപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ ഈ മനഹ്ലണത്തിൻ സിംഹാസനത്തിൻപകൽ അണഞ്ഞു മനഹ്ലണമപേക്ഷിച്ചു കൈക്കൊള്ളാഞ്ഞാൽ താൻതന്നെ നീതിയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ കരേറിയാൽ പിന്നെ മനഹ്ലണത്തിന നേരമില്ല പിന്നെയൊ അവിടെ എത്രയും നീതിതന്നെ എന്നത്ര ഭേദമില്ലാത്ത സത്യമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ എത്രയും വലിയ ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട വരുക്രുടെയും ആ നേരത്തെ ഓർത്ത ഭ്രമിക്കുന്നുവല്ലൊ.

മാമ്മോദീസായിൽ കിട്ടിയ ഇഷ്ടപ്രസാദം ഭേദപ്പെട്ടത്താതെ ജീവിച്ചു ശുദ്ധമാകപ്പെട്ടവരും അവരുടെ ആയുസു മുഴുവനും വനവാസങ്ങളിലും കഠിന തപസുകളാലും കാലം കഴിച്ചു എന്ന പുണ്യവാന്മാരും ബ്രഹ്മചാരിത്വത്തിലും മഹാ പുണ്യങ്ങളാലും വിളങ്ങി ശോഭിച്ച കന്യാസ്ത്രികളും ഇങ്ങനെയുള്ള ഏറിയ മഹാത്മാക്കൾ ക്രൂടെയും ഈ നീതി സിംഹാസനത്തിൽ സ്വച്ഛിക്കുന്നോൻ വിധിക്കാൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ചെല്ലുന്നത എത്ര ഭാഗ്യത്തിന്നടുത്തതാകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു ഞെട്ടങ്ങി വിറച്ചുവന്നു എന്നും അയ്യോ ഇതിനെ ഓർക്കുന്തോതനെ എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ പ്രിയമുള്ള പിതാവെ ആ സമയം എനിക്കെന്തൊരു ഭയത്തിന്റെ സമയമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഈവണ്ണം നിരുപിപ്പാനും സങ്കല്പിപ്പാനും വഹിയാത്ത ഭയംനിറഞ്ഞ നേരമെന്നും ഭയങ്കരപ്പെട്ട വിധിക്ക കാരണമായിരിക്കുന്ന പാപങ്ങൾ എണ്ണമില്ലാതെ ഞാൻ ചെയ്തുപോയി എന്ന ഈ ഭയംനിറഞ്ഞ നേരമായ മരണം പിന്നെ എന്നതും ഈ ന്യായാസനത്തിൻ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കണമെന്നും ഇതൊക്കയും ഉറപ്പുള്ള സംഗതികൾ തന്നെ ആയിരിക്കയിൽ എന്റെ ഭയയുള്ള പിതാവെ എന്റെ ഭയങ്ങളൊക്കയും കുറക്കുന്നതിന്ന് എന്റെ പിതാവും മദ്ധ്യസ്ഥനുമായിരിക്കുന്നോ നിന്നെയുള്ള ഓമ്മ എന്ന ഏക വഴിമാത്രം എന്നെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. അതെങ്ങനെയെന്നാൽ എന്നെ വിധിപ്പാൻ വരുന്നു എന്ന നീതിക്കാരൻ ഈലോകത്തിലും ഇപ്പോൾ പിതാവിനടുത്ത ബഹുമാനമന്ദനസ്നേഹത്തോടെ നിന്നെ ഉയത്തി കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നോ പാപികളുടെ സങ്കേതം എന്ന ത്രിലോകരാജ്ഞി നിന്റെ എത്രയും പ്രിയമുള്ള പത്നി എന്നും ഈലോകത്തിൽ അവൾക്ക നീ ചെയ്ത ശുശ്രൂഷക്കും സഹായ

ത്തിനും ഏതുപ്രകാരത്തിലും നിന്നെ തെളിവിക്കണമെ
ന്നും സന്തോഷിപ്പിക്കണമെന്നും എതുയും വലിയ താ
ല്പര്യമായിരിക്കയാൽ ഈ അമ്മയോടും തന്റെ സ്നേഹ
പുത്രനായ ഈ നിതിക്കാരനോടും ഒരു വചനം ബോ
ധിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ തന്റെ ശത്രുക്കളും ഭയപ്പെടുത്തു
ന്നവരുമായവരൊക്കയും എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെ
യ്യും. ആയതിനാൽ പ്രിയമുള്ള പിതാവെ, ഈ വള
യാത്ത നീതിക്കാരനായ താൻ നീതിയാസനത്തിൽ
എന്നെ വിധിപ്പാനായി കരേറുന്നതിനു മുൻപെ
നിന്റെ അടിയാനും ശുശ്രൂഷിയുമായി എന്നെ കൈ
ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ഈ തിരുവചനങ്ങൾ മാത്രം
ഈ കത്താവിനോടു നീ അരുളിചെയ്യണമെ. അതെ
ന്തു വിധിപ്പാൻ കത്താവു എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ എ
ന്തു ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടു എന്നും മഹാ പുണ്യവാനായ
യോബു മുനി ഭയപ്പെട്ട ചൊല്ലുന്നു. അയ്യയ്യോ ഇട്ടേ
ഹം എതുയും നെറിവാളനും തന്റെ ബുദ്ധി അറി
വോടുകൂടെ യാതൊരു കുറവും താൻ ചെയ്തിട്ടില്ല
എങ്കിലും തന്റെ മക്കളുടെ സന്തോഷത്തിലും തെളി
വിലും അവരിൽ വാച്ച കുറവു ഉണ്ടായേക്കും എന്നു
ള്ള നിരുപണയാൽ ആയ്യ് ഉണ്ടായി എങ്കിൽ ദൈവം
പൊറുപ്പാനും ദിവസവും താൻ പൂജകാഴ്ചകളണച്ചി
രുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ദേഹം കത്താവു എഴുന്നേൽക്ക
മ്പോൾ എന്തുചെയ്യും എന്ന് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ഭയ
പ്പെട്ടുവെങ്കിൽ ദയയുള്ള പിതാവെ ഞാൻ വിചാരി
ക്കാതെയും ഓർക്കാതെയും ഇരിക്കുമ്പോൾകൂടെയും എ
ന്റെ ഹൃദയം കൺമുമ്പാകെ എപ്പഴും പടപുരുഷാ
രംപോലെ ക്രുടിക്കൊണ്ടു എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു എ
ന്ന എണ്ണമില്ലാത്ത എന്റെ പാപങ്ങളുടെ കണക്കു
കളെ ചോദിപ്പാൻ താൻ എഴുന്നേറ്റാൽ പിന്നെ യാ
തൊരു മദ്ധ്യസ്ഥവും ആ നേരത്തു കഴിക്കയില്ലെന്നും

ഈ കത്താവ് തന്നെ മുൻ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലൊ. ഇതായ്യു അ ദിവസത്തിൽ ആദിത്യൻ ഇരുളും. അയ്യോ ഇതെത്ര ഭയങ്കരമുള്ള കായ്യമാകുന്നു. ഇതാ പുണ്യത്തിൻ ജ്യോതിസായ ഈ രക്ഷനാഥൻ ഈ നേരത്തിൽ എത്രയും അനുഗ്രഹമുള്ള പിതാവും മനഗ്രണക്കാരനുമായിട്ട തക്കിക്കാതെയും കുപ്പിടാതെയും തെരുവിൽ തന്റെ സ്വരം കേൾപ്പിക്കാതെയും മങ്ങുന്ന വിളക്കിനെ കെടുത്താതെയും ചതഞ്ഞ കോലിനെ തകക്കാതെയും എത്രയും വലിയ ക്ഷമയോട്കൂടെ മനഗ്രണമെന്ന വെളിപിനെ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അനിഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നവരും പാപം മുഴുക്കുന്നവരും എന്റെ പക്കൽ വരുവിൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുക്രലപ്പെടുത്താം എന്ന് താൻ വിളിക്കുന്ന ഈ വിളിയ്യു ഒരു പാതനിക്കു പോരാഞ്ഞിട്ട ഭാ—ൽ ചിലപ്പാനം പാകളെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട താൻ വിളിക്കുയും ഈ വിളികേട്ട പാപികൾ തന്റെ പക്കൽ ചെന്നാൽ അവരുടെ കുറത്തിൻ കാഠിന്യത്താൽ അവരെ കൈക്കൊള്ളുമൊ എന്നുള്ള സംശയം തോന്നായ്യാനായിട്ട ചെന്നടൻ അവരെ കൈക്കൊൽവാനായി എപ്പൂഴും ഇരു കൈകളും വിടത്ത തുഴകാൻ ആസുമായിട്ടിരിക്കുയും അവരുടെ കുറവം കാരണത്താൽ ഇനി അവരെ സ്നേഹിക്കുമൊ എന്നും സംശയിക്കായ്യാൻ അവരെ പ്രിയത്താൽ മുത്തുവാനായി എപ്പൂഴും തന്റെ തിരുമുഖം ചായിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഇങ്ങനെയുള്ള സ്നേഹം ഞാൻ കണ്ടാറെയും എന്റെ മുഖം തിരിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു് അങ്ങോട്ടാക്കാതെയും ഈ വിളികേട്ട് തന്റെ പക്കൽ അണയാതെയും എത്രയോ ഉഴുക്കൽ ഞാൻ തുടങ്ങിയ വഴിയിലോട്ടതന്നെ ഞാൻ നടന്നു. അയ്യോ ഇങ്ങനെ എന്റെ നാശത്തിനായിട്ടുള്ള വഴിക്കതന്നെ ഞാൻ നടക്കുന്നു എന്നുള്ള എന്റെ ഈ ആധമ്മത്തിനെ ക

ണ്ടാറെയും താൻ എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ എന്റെ പുറകെ നടന്നുകൊണ്ട മകനെ! നീ പോകുന്ന വഴിയിൽ നിന്നെ കൊല്ലുവാനായിട്ട ശത്രു അസ്ത്രവും മൂർച്ചയിട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്റെ സ്വരം കേൾക്കാതെ നീ ഈ വഴിക്ക പോയാൽ നിശ്ചയമായിട്ടും നീ നശിക്കും എന്നിവണ്ണം എന്നോട ചൊല്ലിക്കൊണ്ട എന്റെ പുറകിൽനിന്നു എപ്പഴും ചൊല്ലിവന്നു. ഇത്രക്രൂരാതെ ഈ വഴിയിൽ നടന്നു എന്ന പലക്കും സംഭവിച്ചു എന്ന ഓരോരോ കേട്ടകളും നാശങ്ങളും എന്നോട അറിയിച്ചതുമെന്നിയെ പലക്കും സംഭവിച്ചതും ഇനിക്കതന്നെ വരുവാനിരുന്ന അസ്ത്രം ഞാൻ നിന്നതിനാൽ മറവന്റെ നെഞ്ചിൽ പതിഞ്ഞ വിണതും എന്റെ കണ്ണിൽതന്നെ കാട്ടി തരികയും ചെയ്തു. ഈവണ്ണമുള്ള ദയയോടെ എത്ര ഉഴക്കൽ എന്റെ പുറകെ നടന്ന് എന്നെ വിളിച്ചു. അയ്യോ ദുഷ്ടനായ ഞാൻ പൊട്ടനും ചെകിടനുമായി ഞാൻ ഈ സ്വരങ്ങൾക്കൊക്കയും ചെവി അടച്ചുനടന്നു. അ എന്നാറെയും എന്നെ ശിക്ഷിക്കാതെയും ഉപേക്ഷിക്കാതെയും എന്നെക്കായിൽ അല്ല കുറ്റംചെയ്യ പലരേയും ശിക്ഷിച്ചു എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തി തന്റെ പ്രിയ മാതാവു പിതാവു ഗുരു. വാളരു മുതലായവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥങ്ങളാൽ എന്റെ ശിക്ഷയെ തടുപ്പാൻ നീതിയുണ്ടാക്കി. അയ്യയ്യോ ആകാശപ്രാപ്തക്കൾ വിറക്കുന്നു എന്ന നിന്റെ മദബഹായിൽ ഈ അകൃത പുഴുവായ അടിയൻ അണവാൻ അനുവദിച്ചതെങ്ങനെ. അശുദ്ധമാകപ്പെട്ടവന്റെ നാലര കരിന്തലവരെയും മദബഹായിൽ അണഞ്ഞുക്രൂടെന്നും ഭയം ഉളവാക്കി പഴയകാലത്തിലുള്ള മദബഹായുടെ ശുദ്ധതയിന്മേൽ കല്പിച്ചു എന്ന തൈവമെ! ഇന്നു നിതന്നെ പട്ടാഭിഷേകയായി എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ഈ മദബഹായിൽ അയ്യോ ഞാൻ അ

ട്ടുക്കുന്നതെങ്ങിനെ. ലോകരാജാക്കന്മാരുടെ മഹിമ എങ്ങനെ അസ്വേരസു രാജാവിന്റെ പ്രിയ മണവാട്ടിയായ എസ്തർ രാജസ്ത്രീ അനുവാദമില്ലാതെ ഇയാളുടെ രാജസിംഹാസനത്തിൻ അരമനയിൽ കടന്ന് രാജസിംഹാസന മഹിമ മുടി ചെങ്കോൽ ചൂടിയിരിക്കുന്ന രാജൻ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയതിനെ കണ്ടയുടൻ മരിച്ചവളെപ്പോലെ മോഹിച്ചു വീണവല്ലൊ. തന്റെ മണവാട്ടിയെ ഈവണ്ണം ഭയപ്പെട്ടത്തുവാൻ തക്ക മഹിമയെ മാനുഷന്നു കൊടുത്തു എന്നതിന്റെ മഹിമയുടെ സിംഹാസനം എത്രയൊ ഭയങ്കരമുള്ളതായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഈ മഹിമപ്രതാപമായ മദമ്പഹായിൽ എത്രയും സത്യമായിട്ടുള്ള അയോഗ്യനായ അടിയൻ കടന്നപ്പോൾ എന്നെ ശിക്ഷിക്കാഞ്ഞത മേലൊഴുതിയ സത്യ തിരുവചനംതന്നെ ആയിരിക്കുന്നു.

അപ്പഴൊ ഇതിനാലെ ഈ നിന്റെ എത്രയും വലിയ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പൊരുതിയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെയും കാലമിതായിരിക്കുന്നു എന്നറിവിപ്പാനായിട്ടു ശ്രീയേശുവിഹാ വിളിച്ചുരിയിച്ചു. ഇതാ ഭയത്തിനു നമുക്കിടയില്ലാതെ താൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനി ഭയത്തിനു അടിയാര നിങ്ങളായില്ല പിന്നയൊ മകൾ വിണ്ടും. ഇനി അടിയാരെന്നു നിങ്ങളെ ഞാൻ വിളിക്കയില്ല പിന്നയൊ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെന്നു. ആ കഷ്ടാവെ! പട്ടാങ്ങ, പട്ടാങ്ങ, ആ കാലത്തിൽ കൽപലകയിരുന്ന പെട്ടകത്തിന്റെ മൂടുചില മാറി ചാട്ടിൽവെച്ചിരുന്ന നേരം ഈ പെട്ടകം ചായുന്നതിനെകണ്ട ഉറനീക്കിയിരിക്കുന്ന നേരം മേൽപട്ടക്കാരനല്ലാതെ കീഴപട്ടക്കാക്ക തൊട്ടുകൂടാ എന്നുള്ളതിനെ വിചാരിക്കാതെ ഒസാ എന്നയാൾ കൈനീട്ടിപിടിച്ചതിനാൽ അവിടെതന്നെ മരിച്ചുവീണവല്ലൊ. ഈ നിന്റെ ദയയിൻകാലമായ ഈ അന്ധകാരവേദത്തിൽ

പ്രമാണപലകയല്ല പിന്നെയോ പ്രമാണം കല്പിച്ചു കൊടുത്ത നീതന്നെ യാതൊരു ഉറയും മറവുംകൂടാതെ തന്റെ ദൈവത്തോടും മനുഷ്യകത്തോടുംകൂടെ ഞങ്ങളുടെ മദ്ധ്യഹായിൽ താൻ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നു. ആരെല്ലാവരും ചെല്ലുന്നോ എല്ലാവരെയും കൈക്കൊള്ളുന്നു. ആരു വിളിക്കുന്നോ അവനിൽ ചെല്ലുന്നു. എവിടെ കൊണ്ടുപോകണമൊ അവിടെ താൻ പോരുന്നു. ഏതു നാവിൽ വെക്കണമൊ അവിടെ താൻ ഇരിക്കുന്നു. അയ്യയ്യൊ ഏതു ഹൃദയത്തിൽ കൂടിയിരുത്തുമൊ ആ ഹൃദയത്തിൽ വൃക്കുന്നു. അയ്യൊ മേൽപട്ടക്കാരുതന്നെയല്ലൊ പിന്നെയൊ പട്ടസുഖം എന്ന മുദ്യയാൽ പതിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കുന്ന ഏതു നാവുകൊണ്ട് ഈ തിരുവചനങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കുന്നു എന്ന ആ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ ആകാശത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങി അയാളുടെ കൈയിൽ എഴുന്നെള്ളുന്നു, അയ്യയ്യൊ കഷ്ടാവെ! ഈ മഹാ പാപിയായ അടിയന്റെ അശുദ്ധ കൈകളിലും നാവിലും ഹൃദയത്തിലും ക്രൂടെയും ഏതുയൊ ഉഗ്രം നീ എഴുന്നെള്ളി എന്റെ മഹത്വമുള്ള സൃഷ്ടാവരാ! ഇനിയാതൊരുത്തനെ താൻ കൈക്കൊൾകയില്ലെന്നും സംശയിപ്പാൻ ഇടയില്ലാതായല്ലൊ.

ആ മനോഹരണമൊ! മുണ്ടനായിരുന്നതിനാൽ ക്രൂട്ടത്തിന്റെ തിക്കലിൽ നിന്നെ കാണ്മാൻ പാടില്ലാഞ്ഞാറെ ഇനി ആ വഴിയെ ക്രൂടെയും താൻ എഴുന്നെള്ളുവാൻ ഇടവരുന്നതല്ല എന്നതിനാൽ ദൂരത്തിൽ നിന്നെങ്കിലും തന്റെ തിരുമുഖം കാണ്മാൻ ഇടവന്നാൽ ഭാഗ്യമെന്ന് ആശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുത്തെത്തമരത്തിൽ കയറി അവിടെ നിന്നെങ്കിലും തന്റെ മുഖം കാണണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ച എന്ന ചുങ്കക്കാരുടെ തലവനായ സക്കെ എന്നവന്റെ സൽമനസി

നെ താൻ കണ്ടാറെ അവനോട് സംസാരിക്കുന്നതു
ന്നെ തന്റെ ബഹുമാനത്തിന് മതിയായുള്ളൂന്നും ശേ
ഷംപേരും നിരൂപിച്ചാറെയും തന്റെ കരുണയെ കാ
ണിപ്പാൻ തിരുമനസ്സായിക്കൊ ::: ആ ക്രൂത്തിൽ വെ
ച്ച ആ മരത്തിൻമുവട്ടിൽ ചെന്നുകൊണ്ട് സക്കെ
നീ ഇറങ്ങിവരിക ഇന്ന് നിന്റെ വീട്ടിൽ എഴുന്നെ
ള്ളിവരുവാൻ മനസായിരിക്കുന്നു എന്നും താൻ അരു
ളിച്ചെയ്തു അവനോട്ടുകൂടെ താൻ പോകയുംചെയ്തു.
ഈവണ്ണമുള്ള കരുണക്കടലായിരിക്കുന്ന ഈ ദൈവമാ
സുക്കെയെക്കായിലും അധികം ഹീനനും പാപിയുമാ
യിരിക്കുന്ന അടിയന്റെ ഹൃദയമായ വീട്ടിലും അതിൽ
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പാപാശുദ്ധങ്ങളെയും ദുർമ്മണങ്ങ
ളേയും വിചാരിക്കാതെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്മേൽ താൻ
വച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന കരുണാധിക്യവും തന്റെ ദയയു
ടെ പെരിപ്പവും കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഇനി മനുഷ്യവർഗ്ഗ
ത്തിൽ യാതൊരുത്തനും ഭയത്താലും ശരണക്കേടാലും
തന്റെ പക്കൽ അണയുന്നതിന് മടിതോന്നായ്വാനു
ള്ള ദൃഷ്ടാന്തം ലോകത്തിൽ കാണിപ്പാൻതന്നെ ഈ
കഷ്ടപുഴുവായ അടിയിനിൽ എഴുന്നെള്ളുവാൻ തന്നെ
യല്ലൊ പിന്നെയൊ ദിവസംപ്രതി ഈ അശുദ്ധനാവു
കളാൽതന്നെ വിളിച്ച് ആകാശങ്ങളിൽനിന്നിറക്കുവാ
നും പാവപ്പെട്ട അടിയന്റെ കരങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ
തൊടുവാനും ദേവമാതാവും ശു. പിതാവും എത്രയും
ഭക്തിയോടും ആചാരത്തോടും അവരുടെ കൈകളി
ൽ ചുമന്നുഎന്ന ഉണ്ണിയൈതലായതന്നെ ഈ അശു
ദ്ധ കൈകൾകൊണ്ടുതന്നെ എടുക്കുവാനും പകുപ്പാനും
ഉയർത്തുവാനും സ്നേഹത്തോടെതന്നെ തിന്മാനും അ
നുവദിച്ചതുമെന്നിയെ എവിടെയെല്ലാംതന്നെ എടുത്തു
കൊണ്ടു നടക്കണമൊ ആരുടെപക്കൽതന്നെ കൊണ്ടു
പോകണമൊ ഏതു നേരത്തിൽതന്നെ കാണണമൊ

എത്രനേരം തന്റെ ചേരെ നിൽക്കണമൊ ഇതി
നൊക്കയും അനുവദിച്ചതുമെന്നിയെ അടിയന്ന് അ
നിഷ്ടവും മനമടിയും തോന്നി തന്റെ തിരുമുൻപിൽ
നിന്നു മാറുന്നതല്ലാതെ തനിക്ക് അസഹിതമായി
ഈ തിരുമുൻപിൽനിന്നു മാറുവാൻ തിരുമനസാകാ
തെ എന്റെ ആശയാഗ്രഹങ്ങളൊക്കയും നിറവേറു
വാനും എന്തെല്ലാം അപേക്ഷിക്കണമൊ ആയ്യ ഒക്ക
യും മടിക്കുടാതെ അപേക്ഷിപ്പാനും അനുവദിച്ചും
കൊണ്ടു രാപകൽ പിരിയാതെ എന്റെ വാസസ്ഥല
ത്തിൽ ചേരെതന്നെ താനും എഴുന്നെള്ളിയിരിപ്പാനും
തിരുമനസായി. ഈ വണ്ണമുള്ള സ്നേഹങ്ങളെയും അനു
ഗ്രഹങ്ങളെയും കാണിക്കുന്നു എന്നതിനോടുകൂടെ ഈ
ദയയുടെ കാലംകഴിഞ്ഞാൽ നിതിയുടെ കാലം വരു
ന്നു എന്നും ഒരുനേരത്തിൽ ഈ ദയയ്ക്കു തക്ക നീതി
യായിരിക്കുമെന്നുംകൂടെ കാണിക്കുന്നു. അപ്പഴൊ പ്രിയ
മുള്ള കത്താവെ! ഇനിക്കായിട്ടുള്ള ഈ ദയയുടെകാ
ലം എത്രയും ചുരുങ്ങിതീരാറായിരിക്കുന്നു എന്നും നീ
തിയുടെ കാലത്തിന്റെ രശ്മി വിശിത്തുടങ്ങിയിരിക്കു
ന്നു എന്നും ഞാൻ കാണുന്നുവല്ലൊ. ആയ്തിനാൽ എ
ന്റെ പ്രിയമുള്ള പിതാവും മദ്ധ്യസ്ഥനുമായിരിക്കുന്ന
പുണ്യപിതാവെ ഈ ചുരുങ്ങിയുള്ള നേരംകൊണ്ടു എ
ന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും തീർത്തു തന്റെ നിതി ആ
സനത്തിൻ മുമ്പിൽ നിൽപ്പൊട്ടുവോൾ ഞാൻ കുറ
വാളിയായി തള്ളപ്പെട്ടുപോകായ്വാൻ നീ തന്നെ ഭര
മേറ്റു ഏടിയനെ നിരുത്തി രക്ഷിച്ചില്ലെകിൽ അ
യ്യൊ ഭയങ്കരമായ ആ നീതിയിൽ ഞാൻ എത്രുത്തരി
ക്കും, അതെന്തൊ കുറ്റങ്ങൾ ഒക്കയും ഞാൻ ചെയ്തു
പോയി എന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമായി എന്നേരവും എന്റെ
നിനവിൽ ധ്വനിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യനകത്താ
വെ എന്നോട്ട പൊരുത്തെന്നും എന്നെ ശിക്ഷിച്ചു

പേക്ഷിക്കയില്ലന്നും ഞാൻ ശരണത്താൽ ഉറക്കന്നു എങ്കിലും പലപല ന്യായങ്ങളാൽ എന്നെ ഇളക്കി ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. അയ്യിനാൽ കരുണനിറഞ്ഞ പിതാവായ നീ എന്നെ ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തുമെങ്കിൽ ഞാൻ ഉറയ്ക്കപ്പെട്ടും അല്ലെങ്കിൽ ഈ ഇളകപ്പെട്ട അടിയന്റെ ശരണവും ഇളകി കലങ്ങി കെട്ടുപോകയും ചെയ്യും. അയ്യിനാൽ മരണം വരുന്നതിന്നു മുമ്പെ എന്റെ കർത്താവിന്റെ മുഴുവനായ ഉപദിയും ഇഷ്ടപ്രസാദവും എന്നിൽ കൂടിയിരിപ്പാനും പാപവും പാപത്തിൻ പരിഹാരക്കേടും എന്നിൽനിന്നു ഒഴിയുന്നതിനും ഈ ഭാഗ്യപ്പെട്ട ആശ്രവട്ടത്തിൽ നിന്നെ എന്റെ കർത്താവിൻപക്കൽ ക്രൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി തന്റെ തിരുവുള്ളക്കേടു മുഴുവനും തിർത്ത സന്തോഷമായി എന്നെ ഞാൻ കൈക്കൊണ്ട തന്റെ പക്കൽ എന്നെ നീ ചേർപ്പിച്ചു നിറുത്തുമെങ്കിൽ തെളിവോടെ ഞാനും തന്റെ മരണത്തോടുകൂടി മരിച്ചുയർത്ത തന്റെ കരേറ്റത്തോടുകൂടെ എന്നെയും തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും. അപ്പൊ നിയിനിക്കു മദ്ധ്യസ്ഥനായി നീ ഇതൊക്കയും നിറവേറ്റിത്തരിക.

ആ എന്റെ വിശേഷിക്കപ്പെട്ട തുണയായ അമ്മ മറിയം മശലനാ, മറിയം ക്ലെയോപ്പാ, മറിയ ശാലൊ എന്ന അമ്മമാരെ നിങ്ങളോടുകൂടെ യൊവാക്കീം മറിയം എന്ന ദേവമാതാവും ഒന്നിച്ചുകൊണ്ട് കർത്താവും ശിഷ്യരും നടക്കുന്നയിടങ്ങളിൽ നിങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ട് ശുശ്രൂഷചെയ്തുകൊണ്ടും കർത്താവിൽനിന്ന് അകലാതെ നടന്നതിനാൽ തന്റെ മരണത്തിലും ഉയർപ്പിലും തന്നെ കാണ്മാനും എന്നന്നേയ്ക്കും തന്നോടൊന്നിപ്പാനും ഭാഗ്യമായല്ലൊ. അയ്യിനാൽ പ്രിയമുള്ള അമ്മമാരെ അടിയനുംകൂടെ നിങ്ങളുടെ മേശയിൽ

നിന്നു് വീഴുന്ന തീൻനുക്കുകളാൽ ജീവിച്ചുവരുന്ന കൽബ്ബായ്ക്കു് (നായ) എന്നപോലെ ഈ കൽത്താവിനോടും നിങ്ങളോടും ഒന്നിപ്പാനാഗ്രഹിച്ചു് ഇതാ വരുന്നേൻ. ആ കൽത്താവെ നിൻെറ മുമ്പിൽ ഓശാനാ പാടുന്ന പാൽക്കുഞ്ഞുങ്ങളേയും പാവാടകളാലും വൃക്ഷശാഖകളാലും വഴി അലങ്കരിച്ചു മുന്നും പിന്നും എന്നുംക്രൂടി ദാവീദിൻ പുത്രനായി വരുന്ന രാജാവിനു പുകഴ്ച്ച എന്നു കൊണ്ടാടുന്ന ജനങ്ങളോടുംക്രൂടെ കൽത്താവെ! അടിയനും ക്രൂടെ ക്രൂടിക്കൊണ്ടു് നിനക്കു ഓശാന ചൊല്ലുന്നേൻ. ഈ ആരവാരം കണ്ടതിനോടെ പലരും തന്നെ ആരാധിച്ചു. എങ്കിലും ഈ ക്രൂട്ടം പിരിഞ്ഞാറെ ആ നഗരിയുടെ ഉള്ളിൽതന്നെയും തൻെറ പ്രിയജനത്തെയും തക്കവിധത്തിൽ കൈക്കൊള്ളായ്കയാൽ കോട്ടയ്ക്കു പുറത്തിറങ്ങി ബേത്തനിയായിൽ എൻെറ അമ്മമാരായ മർത്താ മറിയത്തിൻെറ വീട്ടിൽ പോയി വാസംചെയ്യുവല്ലൊ. ആയിനാൽ എൻെറ അമ്മ മഗ്ദലനാമ്മേ! ഈ ദിവസത്തിലും ആഘോഷമായ പുണ്യനേരങ്ങളിൽ വലരും കൽത്താവിനെ ഓമ്മയാൽ ഹൃദയത്തിൽ പാപ്പിക്കുന്നു. ആഘോഷമില്ലാത്തപ്പോൾ ഓമ്മിക്കുന്നില്ല എന്നതിനെക്കൊണ്ടു് അമ്മെ! ഈ കൽത്താവിനെയും മാതാവിനേയും മറും നീ ക്രൂട്ടിക്കൊണ്ടു് വന്ന പാവപ്പെട്ട സക്കെ ആയ അടിയൻെറ ഹൃദയത്തിൽ പാപ്പിക്കേണമെ! അയ്യൊ അമ്മെ ഇവരെ കരേറുവാൻ ഇനിക്കു മഹാ ആഗ്രഹമെന്നും നീ കാണുന്നതിനോടുക്രൂടെ എൻെറ ഹൃദയത്തിൽവന്നാൽ ഒരിരിപ്പുടം ക്രൂടെയും അവരവക്കു തക്കവണ്ണം കൊടുപ്പാനും അടിയനു വശമില്ലന്നും നീ അറിയുന്നവല്ലൊ. എന്നാലും എൻെറ അമ്മേ! നിന്നെ, കൽത്താവിനുള്ള സ്നേഹം എതുയും വലുതായിരിക്കയാൽ നീ വിളിക്കുന്നതിനെ കേൾക്കുമ്പോൾ എൻെറ

കത്താവു മഹാ തെളിവോടെ വരികയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ വരുന്നപ്പോൾതന്നെ തെളിയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിനക്കു മഹാ സങ്കടമുള്ളതാകുന്നു എന്നു ഞാനും അറിയുന്നു. എന്നതിനാൽ എന്റെ അമ്മേ! നീ ക്ലേശിക്കേണ്ട അതെന്തു നിന്നെപ്പോലെ അമ്മേ! എന്നെ സ്നേഹിച്ച എന്റെ ഓരിത്ത്യത്തെ തീപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കുമെന്ന മറെറാരമ്മമാരും ഉണ്ട ഇതാ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ മറിയം എജിപ്ത് മറിയം കൊത്തോനാ എന്ന ഈ അമ്മമാരെയും ഏറെറപ്പാൽ കത്താവു സ്നേഹിക്കുന്നതിനാലും അടിയനേയും ഈ അമ്മമാരുപ്രിയത്താൽ സന്ധിച്ചവരുന്നതാകയാലും ഇവരുടെയും ഹൃദയഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ സന്തോഷത്താൽ താൻ കുടിയിരുന്നുവന്നതിനാൽ ഈ അമ്മമാരും ഇതല്ലാതെയും എന്റെ അമ്മ എന്നെ പെറെറവൾ. ഈ ശോയുടെ ത്രേസ്യാ എന്നി മാതാവിനിക്കുള്ളതിനാൽ ഈ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ തനിക്കു മഹാ സന്തോഷമായിരുന്നതിനാൽ കാലംവരുന്നതുവരെ താമസിപ്പാൻ പാക്കോയും പാതിയെ ആകാശത്തിൽക്കുടെയും കൊണ്ടുപോയല്ലൊ. ഇങ്ങനെയുള്ള ഇരിപ്പടങ്ങൾ ഒക്കയും ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കയാൽ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നി അപേക്ഷിച്ചു കത്താവിനെ എഴുന്നെള്ളിക്കുമ്പോൾ ഈ സിംഹാസനങ്ങൾ ഒക്കയും എന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നും ഞാൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നതിനാൽ എന്റെ കത്താവും തന്റെ മാതാവും ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എന്റെ പാവപ്പെട്ട വീട്ടിൽ പാക്കട്ടെ. എന്നാൽ താൻ എഴുന്നെള്ളുമ്പോൾ നഗരിയെ താൻ കണ്ടുകരഞ്ഞതിൻവണ്ണം എന്റെ ഹൃദയമെന്നവിടിനെ കരയാസ്സാൻ നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും വീടുകളിൽ ഉണ്ടായി എന്നു ചമയങ്ങളായാഭരണങ്ങൾ ഒക്കയുംകൊണ്ട ഈ പാവപ്പെട്ട വീടി

നെ അലംകരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ആ എന്റെ സ്നേഹത്തിൻ ദൈവമായ രക്ഷിതാവെ! നീ ഇനിക്കായി നിന്റെ സ്നേഹത്തിൻ കടശി സാക്ഷിയായി നിൻശരീരവും ചോരയും തിരും കുടിയുമായി കല്പിച്ചുതന്നതിനാൽ എപ്പഴും നിൻ തിരുപ്പാട്ടകളും എന്റെ രക്ഷക്കായി നിന്റെ ആയുസും തന്നിരിക്കുന്നതിനെ എപ്പഴും ഓർപ്പാനും ഓമ്മയോടുകൂടെ ക്രുദാശപ്രകാരമായിട്ടും അനുവിക്കുത്ത പ്രകാരമായിട്ടും എന്റെ മരണംവരെ എന്നേരവും നിന്നിൽനിന്ന് പിരിയാതെ വിശ്വാസത്തിൻ കണ്ണാൽ എന്നേരവും നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ട നിന്നോടൊന്നിച്ചിരിപ്പാനും ഈ വിലതീരാത്ത അച്ചാരവും പണയവും നിമിത്തമായി എന്റെ മരണത്തിൻശേഷവും എന്നേക്കുമായി പരലോകത്തിൽ മൂടൽക്കൂടാതെ മുഖ്യമായി നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടും സ്തുതിച്ചും നിത്യകാലവും ഒന്നിച്ചിരിക്കാമെന്നുള്ള ഇളകാത്ത ശരണവും ഇനിക്കു തന്നിരിക്കുന്നതിനാലെയും ഇതിനാൽ ആയിടത്തിൽ നിന്റെ അളവില്ലാത്ത മഹിമപ്രതാപത്തിനുതക്കവണ്ണം എണ്ണമില്ലാത്ത മഹാ മുഖ്യസ്വരൂപികളും അവരുടെ ധവളകത്തവ്യന്മാരായ മിഖായേൽ, ഗൗറിയേൽ, റപ്പായേൽ, ഗെല്ലസ്യൻ, യൂറിയേൽ, നുറിയേൽ, ബറക്കായേൽ എന്ന ഈ ഏഴ സേനാപതികളോടുകൂടെ ഒന്നിച്ച് ഒൻപതുവ്രന്ദം മാലാഖമാരും ആദിമാതാപിതാവായ ആദം ഹവ്വാ മുതലായ ബാവാന്മാരും മേല്പട്ടക്കാരായ ശ്ലീഹന്മാര, സഹദേന്മാരു, മൗദിയാനമാര, അരണ്യസന്യാസികൾ, കന്യാസ്ത്രീകൾ ശ്ലൂ. സകല സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും അവരുടെ ബ്രഹ്മചര്യശോഭയാൽ മാലാഖാമാർക്കു ശരിയായി വിളങ്ങുന്ന കുഞ്ഞിപൈതങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം കൂടി ഈ വഗ്ഗത്തിൽ കടിഞ്ഞൂലായ രക്ഷിതാവിനോ

ട്ടം തന്റെ പരി. ദേവമാതാവിനോട്ടുക്കുടെ ഒന്നായി
ട്ട അനാദിപിതാസുതൻ പരിശുദ്ധാത്മാ എന്ന ശ്രു.
ശ്രീത്വേക സത്വേശനെ സ്തുതിക്കയും തന്റെ മക്കളായ
ഈ സകല സുമനസ്സുകളെ എന്നെയിവരുടെമേ
ലുള്ള തന്റെ പിതാവിനുടെ ആശീർവ്വാദകടാക്ഷവും
ഈ നശിച്ചുപോയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ തന്റെ മനുഷ്യ
വർഗ്ഗത്താൽ വീണ്ടുരക്ഷിച്ച പിതാവിനു കാഴ്ചവെക്ക
ന്നതിനാൽ തന്റെ ഏകസുതനു താൻചെയ്യുന്ന എ
ന്ന പിതാവിനുടെ ബഹുമാനവും ഇതിനാൽ എ
ന്റെ രക്ഷനാഥനെതന്നെ സകല മോക്ഷവാസികൾ
സ്തുതിക്കുന്ന സ്തുതികളും ഈ പുഴുവായ ഞാനും കാ
ണ്മാൻ ഇടവരുമെന്നു എപ്പുഴും ഓർത്തു സന്തോഷിപ്പാ
നുമായി എന്നിൽ എഴുന്നെള്ളിവരുവാൻ തിരുമനസാ
യി എന്നു കർത്താവെ! ഇതാ ഈ എന്റെ ഹൃദയം തു
റന്നിരിക്കുന്നു. നിനക്കെത്രയും ഇഷ്ടമുള്ള ഇരിപ്പുടമായ
എന്റെ ദേവമാതാവിൻ തിരുമടിയെ എന്റെ ഹൃദ
യത്തിൽ ഞാൻ വച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നീ എഴുന്നെ
ള്ളിയിരിക്കണമെ! അമ്മയുടെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്നു എ
ന്ന കുഞ്ഞുമകൻ എത്രയൊ സന്തോഷത്തോട്ടുക്കുടെ
അവിടെയിരുന്നുകൊണ്ട തെളിയുന്നു എന്നതിൻവണ്ണം
എന്റെ രക്ഷിതാവെ! ഈ മാതാവിൻ തിരുമടിയിൽ
ഇരിക്കുന്നു എന്ന നേരത്തിൽ ഈ അമ്മപ്രിയത്തോട്ട
ക്കുടി എന്തു കളിക്കുന്നുവൊ ഒക്കയും ചെ കുഞ്ഞു ചെ
യ്യുന്നു. എന്നതിനാൽ ഈ നേരത്തിൽ ഈ അമ്മ
അരുളിചെയ്യുന്നതിനെ നീ കേൾക്കണമെ! അ
പ്രിയമുള്ള എന്റെ മകനെ; എന്നെ സൃഷ്ടിച്ച
എന്റെ ഉടയവനെ നിന്റെ അടിയാട്ടിയും അ
മ്മയുമായ ഞാൻ ബോധിച്ചിരിക്കുംവണ്ണം ദുഃഖസാ
ഗരത്തിൽ മുഴുകി ഗാഗുൽത്താമലയിൽ നിന്റെ മ
രണക്കുടിലായ കുരിശുമരത്തിൻസമീപെ നിൽക്കുന്ന

പ്പോൾ നിൻതിരുമരണത്തിൻ സമയത്തിൻ ഈ നി
ന്റെ അമ്മയെ തൃക്കൺപാർത്തുകൊണ്ട് നിന്റെ പു
ത്രൻ ഇതാ എന്നും നീ അരുളിചെയ്തുകൊണ്ട ഈ
പാവപ്പെട്ട കയ്യാക്കോസിനേയും നിയിനിക്ക മകനാ
യിട്ട ഏല്പിച്ചുതന്നുവല്ലൊ. ഇതാ എന്റെ പാദത്തിൻ
വക്കൽ അണഞ്ഞുകൊണ്ട അവന്റെ പാപങ്ങളി
മ്മേൽ മുഴുവൻ മനസ്സാപ്പെട്ടുകൊണ്ട നീ അവ
ന്റെ സകല പാപങ്ങളും പാപത്താലുള്ള ശിക്ഷക
ളും അവനോട പൊറുത്തു മുഴുവൻ മാപ്പുചെയ്യു മാ
മ്മോദീസായിൽ കൊടുത്തിരുന്ന ഇഷ്ടപ്രസാദം കൊട
ക്കുന്നതുമല്ലാതെയും ഈ ഇഷ്ടപ്രസാദം ഇനി മരണപ
ര്യന്തം പോയിപ്പോകാതിരിപ്പാനുള്ള ഉറപ്പും നിന്റെ
മേലുള്ള സ്നേഹത്തിൻ മേൽക്കുമേലുള്ള വർദ്ധിപ്പും മര
ണപര്യന്തം നിന്നെയുള്ള ഓമ്മയോടെ നടപ്പാനും
മരണനേരത്തിൽ നിന്റെ വളർത്തുപിതാവായ എ
ന്റെ ഭർത്താവിനു നീ കൊടുത്ത ഭാഗ്യമരണത്തെക്കുറി
ച്ച നിയും ഈ നമ്മുടെ ഭർത്താവും ഞാനുംകൂടെ മര
ണനേരത്തിൽ അവനെ തുണച്ച ശത്രുയോഗ്യം കൂടാ
തെ ആത്മാവിനെ എടുത്ത നമ്മോടുകൂടെ പരലോക
ത്തിൽ കൊണ്ടുപോകണമെന്നുള്ള ഈ അപേക്ഷ
കൾ ഒക്കയും നീ കൈക്കൊണ്ട എന്നുള്ള അടയാള
ത്തിനായി നിന്റെ തൃക്കാലുകളെ അവനു നീട്ടി
കൊടുക്കണമെ!

## ധ്യാനആരംഭക്രമം.

ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട: + മുഴുവൻതേറ്റം.

സർവ്വവല്ലഭമുള്ള തമ്പുരാനെ! ഞാനിപ്പോൾ ഇ
വിടെ നിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നുയെന്ന ഉറ
പ്പായിട്ട വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ വലുപ്പഴും

ഉപദ്രവിച്ച അറ്റമില്ലാത്ത മഹിമപ്രതാപമുള്ള തമ്പുരാന്റെ മുമ്പാകെ വന്ന് നിൽക്കുന്നതിനു ഞാൻ യോഗ്യനാകുന്നതെങ്ങിനെ?

ആ കർത്താവെ! നിന്റെ തൃക്കൺമുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നതിനെക്കാൾ നരകപാതാളത്തിൽ അടക്കപ്പെടുവാൻ ഉള്ളതിനു ഞാൻ യോഗ്യനായിരിക്കുന്നു എങ്കിലും നിന്റെ അറുതിയില്ലാത്ത പിതാവിനടുത്ത അനുഗ്രഹത്തിന്മേൽ ആശ്രയിച്ചു ശരണപ്പെട്ടു ഇവിടെ നിൽക്കുന്നേൻ ചെയ്ത ദോഷങ്ങളെ ഓർത്തു ലജ്ജപ്പെട്ടു തേറുന്നേൻ. വട്ടങ്ങയായിട്ട നിന്നെ ആരാധിച്ചു കുമ്പിടുന്നേൻ. ഉപ്പോൾ ഞാൻ ധ്യാനിപ്പാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ താല്പര്യം വേണ്ടുംവണ്ണം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതിനും നിന്റെ സൃതിക്കും ബഹുമാനത്തിനും ഞങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യപ്പെട്ട ആത്മത്തിന്റെ ഉപകാരത്തിനും വേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനും കരുണായ എന്റെ ജ്ഞാനക്കണ്ണുകൾ തുറന്ന് തെളിക്കണമെന്നും ഞങ്ങളുടെ തണുക്കപ്പെട്ട ഹൃദയത്തെ ഉണ്ണിപ്പിക്കണമെന്നും നിന്നോട ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആമ്മേൻ.

എത്രയും ശുദ്ധമാന കന്യാസ്ത്രി മറിയമെ! തമ്പുരാന്റെ അമ്മെ! ദോഷത്താളരുടെ സങ്കേതയിടമാകുവാൻ നീ അരിശപ്പെടുന്നില്ല എന്നു വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അനേകം പാപങ്ങൾ ചെയ്ത ദോഷത്താളരാകുന്നു എന്നു വരികിലും ഇനിമേലിൽ നിന്റെ വിശ്വാസമുള്ള അടിയാരായി ജീവിപ്പാൻ അഗ്രഹിക്കകൊണ്ട ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഴിവൊക്കയോട്ടുക്കുടെ നിന്നോട ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെട്ട നിന്റെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട പുത്രന്റെ മാണിക്യമായ ചോരയെപ്രതിയും നിന്റെ വ്യാകുലദുഃഖത്തെപ്രതിയും ഈ ദിവസത്തിൽ ഞങ്ങളെ നീ സ

മറയിക്കണമെന്നും മറ്റൊരു ദോഷത്തിലും വീഴുന്നതിനു മുമ്പെ ഭൂമിയിലെ ഞെരുക്കങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കടാക്ഷിക്കണമെന്നും നിന്നോടു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അയ്യോ മനുഷ്യത്തിന്റെ അമ്മെ! ഇനി എങ്കിലും ഞായം വിധിക്കുന്ന നിന്റെ പുത്രനെ അരിശപ്പെടുത്തായ്വാനും വിനാഴികനേരത്തെ മൃഗത്തിന്നടുത്ത അനുകൂലംകൊണ്ടും പ്രസാദംകൊണ്ടും എന്നന്നേയ്ക്കുമുള്ള ദുരിതങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നേടായ്വാനും നീ സഹായിക്കണമെ!

## ശുദ്ധ ദേവമാതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ജപം.

എന്റെ ഈശോയെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. എന്റെ ഈശായെ നീ കോപിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കോപം ഞായമുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ നോക്കാതെ നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവായ കന്യാസ്ത്രീമത്തമറിയത്തിനെ നോക്കണമെ. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കണ്ണുനീർ ചിന്തിയ ആ തൃക്കണ്ണുകളെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെമേലുള്ള ദയവുകൊണ്ട് നെടുവീർപ്പുകളെ വിട്ട എന്ന ആ മുണ്ടുകളെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെമേലുള്ള പ്രിയത്താൽ ഒരു വാളാൽ പിളക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് ആ എത്രയും മൃദുവായിട്ടുള്ള തിരുഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളോടു പൊറുക്കണമെ. നീ ഉണ്ണിയായിരുന്നപ്പോൾ കിടന്നതും മരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നിന്നെ തഴുകിയതുമായ മറിയത്തിന്റെ തിരുഹൃദയം ഇതായിരിക്കുന്നു. നിന്റെ തിരുമേനിയിലും തിരുമുറിവുകളിലുംഏറിയ മുത്തുകൾ മുത്തിയ തിരുമുണ്ടുകൾതന്നെ അവയായിരിക്കുന്നു. ഉണ്ണിയായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ നിന്നെ പ്രസാദിപ്പിച്ചതും രക്തംനിറഞ്ഞ തിരുമുറിവുകളെ കണ്ണുനീരാൽ തഴുകിയതുമായ തിരുക്കണ്ണുകൾ അവയായിരിക്കുന്നു. ആ എന്റെ

ഈശോയെ! നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവായ മറിയത്തിന്റെ ആ തൃക്കണ്ണുകളെക്കുറിച്ചും ആ തിരുചുണ്ടുകളെക്കുറിച്ചും ആ തിരുഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെ മേൽ കൃപയായിരിക്കണമെ! എന്റെ ഈശോയെ നിന്റെ കോപത്തെ അമ്മത്തിക്കൊള്ളണമെ. മറിയത്തിന്റെ തിരുഹൃദയം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വ്യസനപ്പെട്ടുന്നു. ആ തിരുചുണ്ടുകൾ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളായ ആ തിരുക്കണ്ണുകൾ നിന്റെ മേലും ഞങ്ങളുടെമേലും തിരിഞ്ഞ തൃക്കൺപാർക്കുന്നു നീ ഇതൊക്കയും കണ്ടിട്ട് അനുഗ്രഹിക്കാതെ കോപമായിരിക്കുമോ? ഞങ്ങൾ ചെയ്ത പാപം കഠിനമായ പാപം ആയിരിക്കുകൊണ്ട് ക്ഷമകിട്ടുവാൻ യോഗ്യമില്ല എങ്കിലും നിന്നോട് അപേക്ഷിക്കുന്നതാര. നിന്നോട് പറയുന്നതാര. നിന്നെ തൃക്കൺപാർക്കുന്നതാര. അതായത നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവായ മറിയത്തിന്റെ തിരുഹൃദയം നിന്നോടപേക്ഷിക്കുന്നു. അവരുടെ തിരുചുണ്ടുകൾ നിന്നോട് പറയുന്നു. അവരുടെ തിരുക്കണ്ണുകൾ നിന്നെ തൃക്കൺപാർക്കുന്നു. ആ എന്റെ ഈശോയെ ഇനി കോപമായിരിപ്പാൻ നിനക്കു വഹിയാ. ഇതിൻവണ്ണമുള്ള മാതാവു അപേക്ഷിക്കുന്നതൊല്ലാം കൊടുക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ പാടില്ല. ആയതുകൊണ്ട് എന്റെ ഈശോയെ ഞങ്ങൾക്കു മാതാവും സങ്കേതവുമായ പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ തിരുമുഖത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളുടെമേൽ അനുഗ്രഹമായിരിക്കണമെ. ആമ്മേനീശൊ,

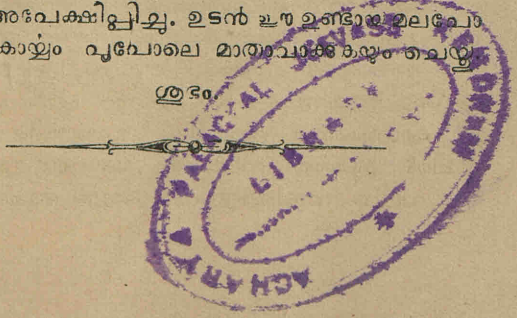
ഞങ്ങളുടെ കർത്താവ ഈശോമിശിഹായെ നീ എവിടെ ആക്കുന്നു എന്നും എന്റെ ഹൃദയം ഒക്കയും നീ കാണുമെന്നും നിരൂപിച്ച് ഇതാ നിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി നിൽക്കുന്ന അയോഗ്യമഹാപാപിയും വലിയ നന്ദികെട്ടവനും ഞാൻ ആയി. കർത്താ

പെ നീ ഇനിക്ക ചെയ്യ എന്ന ഉപകാരങ്ങൾ ഒക്കയും ഞാൻ മറന്നു. അയ്യോ എന്റെ പട്ടാങ്ങയായ പിതാ പെ! ഇതുനേരവും എന്നോട ക്ഷമിച്ചതുപോലെ കുറ ഞ്ഞൊരു നേരംക്കുടെ എന്നോട നീ ക്ഷമിക്കണമെ. എന്റെ ദോഷത്തിന്നുടത്ത പ്രായശ്ചിത്തം എത്തിപ്പാൻ ഇനിക്ക നീ ഇടക്കുട്ടണമെ. എന്റെ സൎവ്വേശ്വരാ ഇ ന്നത്തെ ധ്യാനത്തിൽ നിന്നോട പറഞ്ഞൊത്തതുപോ ലെ ഞാൻ ഇരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഹൃദ യം ഒക്കയോടുംക്കുടെ നിന്നോട ഞാൻ പറഞ്ഞൊത്ത് തേടുന്നു. മേലാൽ ഒരിക്കലും നിന്റെ പ്രമാണത്തിന്നു വിഷ്ണം വരുത്താതെ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു എന്റെ ശക്തി ഒക്കയോടുംക്കുടെ നിന്നോട ഞാൻ പറഞ്ഞൊക്കുന്നു. ആമ്മേൻ.

ദേവമാതാവിന്ന മുറുന്ന പ്രഥ നക്ഷത്രങ്ങ ളെക്കുറിച്ച് പ്രഥ നമ. മുമ്മാസുഖം മാതാവിന്ന കൊ ടുത്ത വരപ്രസാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുമ്മ സുഖത്തിന്നു സ്തുതിയായിട്ട് നു ത്രിത്വസ്തുതിയും പാപികളുടെ മനസ്തിരുവിന്നുവേണ്ടി പ്രാ നമ്മ നമസ്കരിച്ചുകൊള്ളണം:

പ്രവുസ്തെ മീനം പ്രാംനു- സൎവ്വേശ്വരൻ ഇന്ന് ഏറിയ അനുഗ്രഹംചെയ്യ. ഇനിക്കും പെ. ബ. എ ന്റെ ആത്മ ഗുരു ദൈലഗാദായ മൂപ്പച്ചനും എതുയും വലിയ ഒരു ദുഃഖം വന്നാറെ നമ്മുടെ കന്യാസ്ത്രികളെ ക്കൊണ്ട് നു രാജകന്നി, നു എതുയും ദയയുള്ള എന്ന ജപവും അപേക്ഷിപ്പിച്ചു. ഉടൻ ഊ ഉണ്ടായ മുലപോ ലെവന്ന കായ്കും പൂപോലെ മാതാവാക്കയും ചെയ്തു.

ശുഭം.



*Printed and Published for the Proprietor*
*by P. K. Joseph at the St. Joseph's Press,*
*Mannanam. 1939.*



# പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

## ചാവറ കുയ്യാക്കോസ് ഏലിയാച്ചൻ.

(ഗ്രന്ഥകർത്താ, ഫാദർ വലേരിയൻ സി. ഡി.)

കഴിഞ്ഞ നൂറാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു മഹാരഥനും, പുണ്യശ്ലോകനുമായ ചാവറ കുയ്യാക്കോസ് ഏലിയാച്ചന്റെ ജീവചരിത്രം, ചങ്ങനാശ്ശേരി ത്രുപതയുടെ മെത്രാൻ മാർ ജെയിംസ് കാളാശ്ശേരി തിരുമനസ്സിലെ പ്രത്യേകമായ അവതാരികയോടുകൂടിയതു്. ൨൦൦-ൽപ്പരം പേജുകളും നൂറിൽപ്പരം പടങ്ങളും അടങ്ങിയതു്. മേനിക്കടലാസ്, കാലിക്കൊബയണ്ടു്.

വില 1 രൂപാ.

## മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പാന. (ഗാഥ.)

ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ വിയോഗാവസരങ്ങളിൽ ആശ്വാസവും സമാധാനവും ലഭിക്കുന്നതിലേക്കു് വിടുകളിൽ പാടുന്നതിനു് വന്ദ്യനായ ചാവറ കുയ്യാക്കോസച്ചനാൽ വിരചിതമായ ഒരു വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം.

വില അണ 1.

## ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ.

വന്ദ്യനായ ചാവറകുയ്യാക്കോസ് ഏലിയാച്ചന്റെ കൃതികളിൽ ഒന്നാണ് "ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ." ഇതു് തന്നിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെയും, ശിശുസഹജമായ മനോശരണത്തിന്റെയും ഒരു പ്രതിധ്വനിയാണ്. തന്റെ മക്കളായ സന്യാസികൾക്കും കന്യകകൾക്കും ആനന്ദപ്രദവും ഉപകാരപ്രദവുമായിരിക്കുമെന്നു് കരുതുന്നു.

അപേക്ഷിക്കേണ്ടതു മേൽവിലാസം.

സൂപ്രണ്ടു്,

സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രസ്സു്, മാന്നാനം.